

Djurskydd m.m.

Sammanfattning

I betänkandet behandlas sammanlagt 89 motionsyrkanden från allmänna motionstiden 2005 om djurskydd. Motionerna handlar om internationella djurskyddsfrågor, allmänna djurskyddspolitiska frågor, djurhållning och djurskötsel.

Samtliga motioner i betänkandet avstyrks, främst med hänvisning till pågående arbete på området.

I betänkandet finns 26 reservationer och 3 särskilda yttranden.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	4
Redogörelse för ärendet	7
Bakgrund	7
Utskottets överväganden	9
Internationella djurskyddsfrågor	9
Tillsynsfrågor m.m.	12
Sexuellt utnyttjande av djur	16
Pälsdjur	19
Kastrering av smågrisar	21
Höns	22
Religiös slakt	26
Hundar och katter	28
Djur i nöjesbranschen	36
Exotiska djur	38
Grytjakt	40
Veterinära frågor	41
Reservationer	45
1. Internationella djurskyddsfrågor, punkt 1 (m, c)	45
2. Internationella djurskyddsfrågor, punkt 1 (mp)	45
3. Importförbud av hund- och kattskinn, punkt 2 (v, mp)	46
4. Tillsynsfrågor m.m., punkt 3 (fp)	47
5. Kvalitetssäkring av hästbranschen m.m., punkt 4 (fp)	47
6. Sexuellt utnyttjande av djur, punkt 5 (kd)	48
7. Sexuellt utnyttjande av djur, punkt 5 (c)	49
8. Sexuellt utnyttjande av djur, punkt 5 (v, mp)	49
9. Djur i pornografiska sammanhang, punkt 6 (v, mp)	50
10. Pälsdjur, punkt 7 (m, fp, kd, c)	51
11. Kastrering av smågrisar, punkt 8 (v, mp)	52
12. Höns, punkt 9 (m, kd, c)	52
13. Slaktkycklingar, punkt 10 (v, mp)	53
14. Smittspridning vid smuggling av hundar m.m., punkt 12 (kd, c)	54
15. Åtgärder mot smuggling av hundar, punkt 13 (m, kd, c)	55
16. Åtgärder mot smuggling av hundar, punkt 13 (fp)	56
17. Hundar och katter m.m., punkt 14 (fp)	56
18. Hundar och katter m.m., punkt 14 (kd)	57
19. Djur i nöjesbranschen, punkt 15 (mp)	58
20. Exotiska djur, punkt 16 (fp, kd)	58
21. Exotiska djur, punkt 16 (mp)	59
22. Grytjakt, punkt 17 (v, mp)	60
23. Veterinärväsendets organisation, punkt 18 (fp)	60
24. Veterinärväsendets organisation, punkt 18 (kd)	61
25. Tävlingsveterinärer, punkt 19 (m, fp, kd, c)	62
26. Djurhälsoregister m.m., punkt 20 (fp, kd)	62
Särskilda yttranden	64
1. Kastrering av smågrisar, punkt 8 (fp)	64

2. Hundar och katter m.m., punkt 14 (fp)	64
3. Grytjakt, punkt 17 (fp)	64
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	65
Motion väckt med anledning av prop. 2005/06:50	65
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2005	65

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

- 1. Internationella djurskyddsfrågor**
Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ441 yrkande 5 och 2005/06: MJ448 yrkande 16.

Reservation 1 (m, c)
Reservation 2 (mp)
- 2. Importförbud av hund- och kattskinn**
Riksdagen avslår motion 2005/06:MJ534 yrkandena 1 och 2.

Reservation 3 (v, mp)
- 3. Tillsynsfrågor m.m.**
Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ244, 2005/06:MJ518 yrkan- dena 22 och 23 samt 2005/06:MJ519 yrkande 11.

Reservation 4 (fp)
- 4. Kvalitetssäkring av hästbranschen m.m.**
Riksdagen avslår motion 2005/06:MJ519 yrkande 9.

Reservation 5 (fp)
- 5. Sexuellt utnyttjande av djur**
Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ212, 2005/06:MJ217, 2005/06:MJ268, 2005/06:MJ320, 2005/06:MJ433 yrkande 1, 2005/06: MJ518 yrkande 17 och 2005/06:MJ566.

Reservation 6 (kd)
Reservation 7 (c)
Reservation 8 (v, mp)
- 6. Djur i pornografiska sammanhang**
Riksdagen avslår motion 2005/06:MJ433 yrkande 2.

Reservation 9 (v, mp)
- 7. Pälsdjur**
Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ222, 2005/06:MJ235, 2005/06:MJ245, 2005/06:MJ280 yrkandena 1 och 2, 2005/06:MJ398, 2005/06:MJ474 yrkande 1, 2005/06:MJ508, 2005/06:MJ518 yrkande 9, 2005/06:MJ524 yrkande 4 och 2005/06:MJ570 yrkandena 1–4.

Reservation 10 (m, fp, kd, c)
- 8. Kastrering av smågrisar**
Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ291 och 2005/06:MJ518 yr- kande 6.

Reservation 11 (v, mp)

9. Höns

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ283, 2005/06:MJ410, 2005/06:MJ483 och 2005/06:MJ554.

Reservation 12 (m, kd, c)

10. Slaktkycklingar

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ416 yrkandena 1 och 2 samt 2005/06:MJ482 yrkandena 1–4.

Reservation 13 (v, mp)

11. Religiös slakt

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ387 och 2005/06:MJ509.

12. Smittspridning vid smuggling av hundar m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ201, 2005/06:MJ499 och 2005/06:MJ552.

Reservation 14 (kd, c)

13. Åtgärder mot smuggling av hundar

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ239 och 2005/06:MJ466.

Reservation 15 (m, kd, c)

Reservation 16 (fp)

14. Hundar och katter m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ209 yrkandena 1 och 2, 2005/06:MJ242, 2005/06:MJ357, 2005/06:MJ372 yrkandena 1–3, 2005/06:MJ461, 2005/06:MJ480 yrkandena 1 och 2 samt 2005/06: MJ518 yrkandena 18 och 19.

Reservation 17 (fp)

Reservation 18 (kd)

15. Djur i nöjesbranschen

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ248, 2005/06:MJ468 yrkandena 1 och 2 samt 2005/06:MJ563.

Reservation 19 (mp)

16. Exotiska djur

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ207, 2005/06:MJ215, 2005/06:MJ241, 2005/06:MJ261 yrkandena 1–3, 2005/06:MJ515, 2005/06:MJ558 och 2005/06:MJ575.

Reservation 20 (fp, kd)

Reservation 21 (mp)

17. Grytjakt

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ330 yrkandena 1 och 2, 2005/06:MJ478, 2005/06:MJ495 och 2005/06:MJ562.

Reservation 22 (v, mp)

18. Veterinärväsendets organisation

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ220, 2005/06:MJ518 yrkande 24 och 2005/06:MJ519 yrkande 10.

Reservation 23 (fp)

Reservation 24 (kd)

19. Tävlingsveterinärer

Riksdagen avslår motion 2005/06:MJ528 yrkandena 6 och 12.

Reservation 25 (m, fp, kd, c)

20. Djurhälsoregister m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:So12 yrkande 4, 2005/06: MJ362 och 2005/06:MJ519 yrkande 12.

Reservation 26 (fp, kd)

Stockholm den 7 mars 2006

På miljö- och jordbruksutskottets vägnar

Åsa Domeij

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Åsa Domeij (mp), Sinikka Bohlin (s), Alf Eriksson (s), Lennart Fremling (fp), Rune Berglund (s), Rolf Lindén (s), Sven Gunnar Persson (kd), Christina Axelsson (s), Carina Ohlsson (s), Jan Andersson (c), Jan-Olof Larsson (s), Bengt-Anders Johansson (m), Christin Hagberg (s), Cecilia Widegren (m), Anita Brodén (fp) och Sven-Erik Sjöstrand (v).

Redogörelse för ärendet

Bakgrund

Inledning

Under allmän motionstid år 2005 väcktes ett antal motioner med sammanlagt 89 yrkanden inom djurskyddsområdet. Dessa yrkanden upptas genom detta betänkande till behandling. Liknande frågeställningar har tidigare behandlats i utskottet (bet. 2004/05:MJU10 och 2003/04:MJU14).

Utskottet har i ärendet uppvaktats av företrädare för Sveriges Herpetologiska riksförening och Tropikföreningen Amazonas.

Miljö- och jordbruksutskottets betänkande 2004/05:MJU10 Förbättrad djurskydds- och livsmedelstillsyn

I betänkande 2004/05:MJU10 Förbättrad djurskydds- och livsmedelstillsyn tillstyrker utskottet regeringens förslag i proposition 2004/05:72 Förbättrad djurskydds- och livsmedelstillsyn. Livsmedelsverkets och Djurskyddsmyndighetens ansvar för att leda och samordna tillsynen bör tydliggöras och stärkas. I myndigheternas centrala tillsynsuppgifter bör ingå att med bindande föreskrifter styra hur den operativa tillsynen skall bedrivas och att med rådgivning och utbildningsinsatser stödja samt följa upp länsstyrelsernas och kommunernas tillsyn. För att ytterligare förbättra förutsättningarna för en effektiv kommunal tillsyn skall bestämmelser införas som underlättar samverkan mellan kommuner. Om en kommun grovt eller under en längre tid har åsidosatt sina tillsynsskyldigheter när det gäller en viss verksamhet skall regeringen, på ansökan av Livsmedelsverket eller en länsstyrelse, kunna besluta att tillsynen över verksamheten skall föras över till Livsmedelsverket eller länsstyrelsen. När det gäller livsmedelstillsynen skall kommunerna ges möjlighet att använda den årliga tillsynsavgiften för att finansiera andra kostnader för tillsynen än sådana som avser provtagning och undersökning. Riksdagen beslutade i enlighet med utskottets förslag på alla punkter utom såvitt gäller reservation 51 om salmonella (rskr. 2004/05:200).

Miljö- och jordbruksutskottets betänkande 2003/04:MJU14 Djurskydd m.m.

I betänkandet behandlar utskottet Riksrevisionens styrelses framställning angående djurskyddstillsynen (2003/04:RRS1) jämte fyra följdmotioner. Därutöver behandlar utskottet ett stort antal motioner från allmän motionstid åren 2002 och 2003 om djurskydd, djurhälsovård och djurförsök. Totalt omfattar betänkandet 240 motionsyrkanden.

Utskottet instämmer i vad Riksrevisionens styrelse anför och förordar med anledning av styrelsens förslag att riksdagen bör uppdra åt regeringen att närmare överväga hur resursbehovet när det gäller djurskyddstillsynen skall tillgodoses samt om uppgifterna eller regelverket till någon del behöver omprövas. Utskottet anser därvid att en återrapportering till riksdagen bör ske snarast. Vidare instämmer utskottet i vad Riksrevisionens styrelse anför om att det kan finnas skäl att regeringen överväger om det behövs förändringar av hur det lokala djurskyddsarbetet finansieras. Utskottet anser i enlighet med vad Riksrevisionens styrelse anför att det inte kan anses rimligt att det som i en kommun är helt kostnadsfritt i en annan kommun kostar djurhållaren 9 000 kr. Utskottet anser även i likhet med Riksrevisionens styrelse att det är angeläget att regeringen i anslutning till bildandet av den nya Djurskyddsmyndigheten uppmärksammar behovet av en förbättrad styrning och en väl fungerande uppföljning av djurskyddsarbetet. Utskottet anser att regeringen snarast bör återkomma till riksdagen med redovisning av de åtgärder som vidtagits med anledning härav.

Samtliga motioner i betänkandet avstyrks.

Riksdagen beslutade i enlighet med utskottets förslag (rskr. 2003/04:211 och 2003/04:212).

Utskottets överväganden

Internationella djurskyddsfrågor

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker motioner om konkurrenspåverkande krav på djurhållning och miljöskydd inom EU (m, mp, -) och om importförbud mot hund- och kattskinn (mp). Motionerna avstyrks med hänvisning till arbetet med en handlingsplan inom EU för djurskydd och djurens välfärd m.m.

Jämför reservationerna 1 (m, c), 2 (mp) och 3 (v, mp).

Motionerna

Enligt motion 2005/06:MJ441 (m) yrkande 5 bör nya konkurrenspåverkande krav inom djurhållning och miljöskydd drivas på gemenskapsnivå i EU. Tillämpningen av djurhållningsregler och miljöregler är kostnadsdrivande. Sverige bör därför inte införa nya krav innan andra länder anammat den nu gällande svenska nivån. Även i motion 2005/06:MJ448 (mp, -) yrkande 16 anføres att de djurprodukter som importerats till Sverige skall komma från djur som levt på gårdar med samma djurskyddsstandard som svensk produktion har.

Enligt motion 2005/06:MJ534 (mp) yrkandena 1 och 2 bör ett svenskt importförbud mot hund- och kattskinn införas skyndsamt, och regeringen bör driva frågan om ett totalt importförbud inom hela EU av hund- och kattskinn.

Utskottets ställningstagande

Ett meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om gemenskapens handlingsplan för djurskydd och djurs välbefinnande 2006–2010 diskuterades på Jordbruks- och fiskerådets möte den 20 februari 2006. Handlingsplanen åtföljs av dels en konsekvensanalys (SEC/2006/65), dels ett av kommissionen utarbetat arbetsdokument (KOM/2006/14 slutlig) som skall tjäna som grund för uppföljningen av handlingsplanen. Kommissionens mål med handlingsplanen är att tydligt definiera gemenskapens politiska inriktning när det gäller djurskydd, att ha fortsatt höga krav på djurhållning inom EU och internationellt samt att förbättra samordningen av befintliga resurser. Kommissionen framhåller också behovet av stöd till framtida forskning som gäller djurens välbefinnande och fortsatt stöd för ersättning, begränsning och förbättring av djurförsök. I handlingsplanen fastställs fem s.k. insatsområden. Kommissionen poängterar att det inte rör sig om helt fristående insatser, utan att det finns tydliga kopplingar mellan de fem områdena. Några av de områden som nämns är att

upgradera befintliga miniminormer för djurskydd och djurs välbefinnande i överensstämmelse med nya vetenskapliga rön och sociala och ekonomiska bedömningar, att ge hög prioritet åt att främja framtida forskning till stöd för politiken om djurskydd och djurs välbefinnande samt att försäkra sig om ett större engagemang och bättre kunskaper hos såväl djurhållare och djurhandlare som den stora allmänheten om gällande djurskydds- och djurhållningskrav.

Jordbruksminister Ann-Christin Nykvist anför i en skrivelse till EG-kommissionen den 10 januari 2006 angående gemenskapens djurhälsopolitik att viktiga mål för gemenskapens djurhälsopolitik bör vara att förbättra djurhälsan inom EU och därmed produktionens konkurrenskraft, att skydda människors hälsa, att skydda miljön, att skydda djur från onödigt lidande samt att skydda samhället och dess ekonomi från stora negativa effekter av djursjukdomar. Allmänna principer som bör beaktas vid utformandet av politiken är att åtgärderna skall vara samhällsekonomiskt effektiva, och baserade på forskning. Genom vissa sjukdomars spridningssätt är det önskvärt med åtaganden som sträcker sig över nationsgränserna, vilket talar för gemensamma EU-åtgärder. Det bör dock samtidigt vara möjligt att ha strängare nationella regler om så behövs för att förhindra smittspridning och försämring av djurhälso läget i delar av unionen som redan kommit långt i sitt djurhälsoarbete. Detta kräver dock att man samtidigt beaktar principen om lika konkurrensvillkor.

För att uppnå målen krävs att både näringen och det allmänna tar ett ansvar. Det ligger i näringens eget intresse att eftersträva en god djurhälsa, eftersom detta ger god produktionsekonomi. Vid utformandet av en ny politik är ansvarsfördelningen viktig att utreda och utveckla. Detta innebär att kritiskt granska vilka sjukdomar som det allmänna skall ta ansvar för. En aspekt som bör beaktas är att djurägare som arbetar på ett föredömligt sätt och utför förebyggande åtgärder tydligare skall gynnas, och att de som missköter sig skall missgynnas. Med dagens veterinära ersättning över EU-budgeten finns ingen koppling till incitament för djurägarna eller för medlemsstaterna eftersom bidragen till EU-budgeten främst är kopplade till medlemsstaternas bruttonationalinkomst och moms. På lång sikt kan man diskutera en riskbaserad fondlösning som ersättning för den s.k. veterinära katastroffond, som i realiteten inte är en fond utan en post i EU:s budget. Skrivelsen har tagits fram efter samråd med flera organisationer, t.ex. Lantbrukarnas riksförbund, Sveriges veterinärförbund, Sveriges grisproducenter, Sveriges nötköttsproducenter och Svensk fågel.

Enligt det generella märkningsdirektivet skall ett livsmedels ursprung anges om utelämnandet av sådana uppgifter kan vilseleda konsumenten. Ursprungsmärkning av nötkött är dock alltid obligatoriskt, vilket regleras genom särskilda förordningar. Inom ramen för kommissionens översyn av det generella märkningsdirektivet väntas enligt Regeringskansliet även reglerna för ursprungsmärkning tas upp. Översynen har inletts men ett kommissionsförslag kan inte väntas förrän under nästa år. Vidare finns det

krav på spårbarhet i enlighet med EU:s allmänna livsmedelslagstiftning (Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002). Enligt det generella märkningsdirektivet skall medlemsländerna säkerställa att det är förbjudet att sälja livsmedel om inte märkningen anges på ett språk som med lätthet förstås av konsumenterna. Enligt 10 § Livsmedelsverkets föreskrifter om märkning och presentation av livsmedel (LIVSFS 2004:27) skall föreskrivna märkningsuppgifter anges på svenska. Beträffande avståndsmärkning anförde utskottet i mars 2005 (bet. 2004/05:MJU10) att när det gäller märkning i allmänhet finns det inget hinder mot att ange uppgifter som är korrekta och inte vilseledande. Sverige kan däremot inte införa strängare regler eftersom märkningsreglerna är harmoniserade inom EU. Utskottet förutsatte att regeringen fortsätter att verka aktivt i det fortsatta arbetet för en korrekt och tydlig märkning av livsmedel, både inom EU och globalt. Detta gäller inte minst översynen av befintliga regler. Konsumentperspektivet är av stor vikt i sammanhanget.

Utskottet har erfarit att regeringen vid ett flertal tillfällen inom EU har väckt frågan om ett importförbud på EU-nivå av päls- och skinnprodukter från hundar och katter. Kommissionen har visat visst intresse för frågan men har bl.a. påpekat att det är osäkert om det finns en legal grund för ett sådant förbud enligt EG-fördraget.

Jordbruksminister Ann-Christin Nykvist anförde den 29 september 2004 i ett frågesvar (2004/05:39) om hund- och kattskinn att en omfattande analys har skett av de förslag angående importförbud som presenterades av Kommerskollegium och Statens jordbruksverk förra året. Analysen har visat att införandet av ett nationellt förbud är förenat med svårigheter, och beredning av frågan pågår fortfarande. Den mest effektiva åtgärden är ett förbud som omfattar samtliga medlemsstater i EU. Regeringen har därför tagit initiativ till att föra upp frågan på EU-nivå och avvaktar resultat av dessa diskussioner med övriga medlemsstater och kommissionen. Regeringen ser allvarligt på frågan. Även de större aktörerna inom handeln har uppmärksammat problemen och gjort åtaganden för att förhindra sådan import. Jordbruksministern anförde att hon noga följer utvecklingen och är beredd att vidta de ytterligare åtgärder som kan visa sig vara motiverade.

Jordbruksverket redovisade den 9 november 2005 ett uppdrag att utreda förutsättningarna för en branschöverenskommelse om frivillig ursprungsmärkning av skinn- och pälsprodukter. Av redovisningen framgår bl.a. att det inte varit möjligt att få till stånd ett frivilligt märkningssystem, men att det redan finns vissa branschöverenskommelser rörande produkter av hund- och kattskinn. Pälshandlarna i EU inom organisationen International Fur Trade Federation har t.ex. kommit överens om att inte sälja hund- och kattskinn. Organisationen har fastställt en etikett som alla pälsvaror skall märkas med, som anger djurslaget med både inhemskt och latinskt namn. Även Svensk Handel har tagit fram en avsiktsförklaring om att inte sälja produkter från hund- och kattskinn. Enligt Jordbruksverkets bedömning

bör syftet med det tänkta frivilliga märkningssystemet till stor del kunna uppfyllas genom branschöverenskommelser i kombination med avsiktsförklaringar från branschen.

Utskottet utgår från att regeringen även fortsättningsvis arbetar aktivt inom EU och i andra internationella forum för att få genomslag för den svenska modellen avseende djurskydd och djur- och folkhälsa. I avvaktan på resultatet av det arbete som pågår i de aktuella frågorna föreslår utskottet att motionerna 2005/06:MJ441 (m) yrkande 5, 2005/06:MJ448 (mp, -) yrkande 16 och 2005/06:MJ534 (mp) yrkandena 1 och 2 lämnas utan vidare åtgärd.

Tillsynsfrågor m.m.

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker motioner om vikten av den regionala djurskyddstillsynen (m), kostnader för inspektioner (kd), utbildning av djurskyddsinspektörer (fp) och om kvalitetssäkring av hästbranschen (fp) med hänvisning till pågående arbete inom respektive område.

Jämför reservationerna 4 (fp) och 5 (fp).

Motionerna

I motion 2005/06:MJ244 (m) hänvisas till att Djurskyddsmyndighetens rapport till regeringen om den lokala och den regionala djurskyddstillsynen år 2004 redovisar dystra siffror för den regionala tillsyn som bedrivs av länsstyrelserna. För andra året i rad har de personella resurserna på länsstyrelsenivå minskat. Den regionala djurskyddstillsynen bör stärkas för att möta ett ökat ansvar.

Inspektioner som inte föranleds av anmärkningar bör enligt motion 2005/06:MJ518 (kd) yrkande 22 vara avgiftsfria. Kristdemokraterna föreslår därför att endast förnyade inspektioner till följd av avvikelser från regelverket bör avgiftsbeläggas. Enligt motionens yrkande 23 bör avgifterna för de förnyade inspektionerna fastställas på central nivå och bör inte överstiga kommunernas självkostnader för desamma.

I fråga om kvalitetssäkring av hästbranschen anförs i motion 2005/06: MJ519 (fp) yrkande 9 att svensk hästnäring omsätter totalt 20 miljarder kronor årligen, den skapar ständigt nya arbetstillfällen och ger stora skatteintäkter. Det är viktigt att en snabbt växande bransch hinner informera och utbilda hästägare och hästskötare samt kvalitetssäkra verksamheterna. Enligt motionens yrkande 11 bör djurskyddsinspektörer ha adekvat utbildning. Vidareutbildning bör ges till samtliga aktörer inom djurskyddsområdet.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har ingen annan uppfattning än den som framförs i motion 2005/06:MJ244 (m) om att det är angeläget att djurskyddstillsynen fungerar på alla nivåer. Riksdagen antog den 13 april 2005 regeringens proposition om förbättrad djurskydds- och livsmedelstillsyn (prop. 2004/05:72, bet. 2004/05:MJU10, rskr. 2004/05:200) som syftar till att stärka den nuvarande tillsynen av djurskydd och livsmedel och göra den effektiv och likvärdig i alla kommuner. Lagändringarna trädde i kraft den 1 juli 2005 och innebär att tillsynen blir tydligare och förstärks genom att det skall bli lättare för kommunerna att samverka om tillsynen, att Djurskyddsmyndigheten och Livsmedelsverket skall ge ökat stöd till lokala myndigheter samt att krav införs på att alla kommuner skall ha en tillsynsplan. Vidare skall samrådsgrupper finnas i alla län, avgifterna skall ge större kostnadstäckning och bättre möjligheter ges att ingripa mot kommuner som brister i tillsynen. Utskottet uttalade att den lokala tillsynen bör förstärkas, och det är nödvändigt att tillsynen blir mer likvärdig över landet. De centrala myndigheternas styrande och samordnande insatser bör stärkas, och för att åstadkomma en effektivare och mer likvärdig tillsyn bör dels de instrument som i dag finns på central nivå förstärkas, dels nya verktyg tillhandahållas på central och regional nivå.

Jordbruksministern hänvisade i ett frågesvar den 8 februari 2006 om lokal tillsyn av djurskyddet (2005/06:900) till att utöver de genomförda lagändringarna förbereder Djurskyddsmyndigheten för närvarande bindande föreskrifter för hur den lokala tillsynen skall bedrivas. Utöver den skärpta svenska lagstiftningen började en EG-förordning, som kommer att påverka den offentliga kontrollen av djurskyddet, det s.k. hygien- och kontrollpaketet, att tillämpas vid årsskiftet. För att öka resurserna för djurskyddskontrollen och för att minska snedvridningen av konkurrensen föreslås dessutom att det införs ett obligatoriskt krav för kommunerna att så långt möjligt finansiera djurskyddskontrollen med avgifter. De genomförda och kommande förändringarna innebär enligt jordbruksministern en viktig förstärkning av den lokala djurskyddstillsynen, och hon har i nuläget inte för avsikt att vidta några ytterligare åtgärder.

Utskottet, som utgår från att resultatet av de genomförda lagändringarna kommer att följas upp, föreslår att motion 2005/06:MJ244 (m) lämnas utan vidare åtgärd i avvaktan på resultatet av det arbete som pågår med dessa frågor.

Betänkande (SOU 2005:52) Avgiftsfinansierad livsmedels-, djurskydds- och foderkontroll – För en högre och jämnare kvalitet överlämnades till jordbruksministern den 28 juni 2005. Utredningen föreslår att kontrollmyndigheterna (dvs. kommunerna) skall ta ut en avgift enligt djurskyddslagstiftningen. Avgiften skall beräknas utifrån en schablon vilken beslutas av Djurskyddsmyndigheten. Schablonen skall vara indelad i kontrollklasser där antalet kontrolltimmar per år för olika djurslag och verksamheter anges. Hänsyn skall tas till förekomsten av en fungerande egenkontroll

och kontrollmyndighetens erfarenheter av kontrollobjektet. Kontrollmyndigheterna skall ges möjlighet att nedsätta avgiften för verksamheter lokaliserade i regioner med särskilda geografiska begränsningar m.m. Kontrollmyndigheten beslutar om vilken årsavgift som skall betalas för respektive verksamhet med utgångspunkt i de kontrollfrekvenser som anges i Djurskyddsmyndighetens föreskrifter.

Kontrollmyndigheten skall enligt utredningsförslaget beräkna avgiften per timme på basis av de verkliga kostnaderna för löner för den personal som medverkar vid offentlig kontroll, övriga personalkostnader, inklusive kostnader för lokaler, verktyg, utrustning, resor och andra tillhörande kostnader samt kostnader för provtagning och laboratorieanalyser. Myndighetens beslut om tillämplig avgiftsklass skall grundas på närmast föregående års förhållanden. Avgiften skall beräknas så att full kostnadstäckning uppstår. Kostnader för eventuella analyser, utöver de rutinundersökningar som ingår i själva kontrollbesöket, skall alltid debiteras i sin helhet. Djurskyddsmyndigheten skall besluta om kontrollfrekvenser som tar hänsyn till befintliga resurser hos de lokala kontrollmyndigheterna. Målet skall emellertid på sikt vara att djurskyddsbehovet styr vilken frekvens som skall gälla. En övergångsperiod krävs för att anpassa kontrollorganisationen till det ökade behovet av personella resurser m.m. Övergångsperiodens längd bör beslutas av regeringen och åtföljas av en noggrann konsekvensanalys både ur djurskyddshänsyn och ur företagsekonomiska aspekter.

Regeringen avser i mars 2006 att lämna förslag till ett nytt avgiftssystem och anpassningar till nya EG-bestämmelser om livsmedel, djurhälsa, foder, djurskydd och växtskydd m.m., det s.k. hygienpaketet.

När det gäller frågor om avgift för inspektion uttalade utskottet vid riksdagsbehandlingen av regeringens proposition om förbättrad djurskydds- och livsmedelstillsyn (bet. 2004/05:MJU14) att det bör tydliggöras att alla kostnader, inklusive de som härrör från personal, laboratorieanalyser, provtagning m.m. skall inkluderas i avgiften för uppföljning av prov som lett till anmärkning. Således bör såväl förnyad provtagning som förnyad inspektion som föranleds av sådan provtagning eller inspektion som lett till anmärkning finansieras med en avgift. Att en verksamhetsutövare drabbas av kostnader till följd av förnyad provtagning eller inspektion som orsakats av att tillsynsmyndigheten funnit brister vid den årliga eller annan inspektion torde utgöra ett incitament för livsmedelsföretagare att i högre grad efterleva regelverket. En avgift för förnyad inspektion torde således ha en preventiv verkan. För att denna verkan skall bli tillräcklig anser regeringen att det bör vara tvingande för tillsynsmyndigheten att ta ut denna avgift. Med hänvisning till det arbete som pågår avstyrker utskottet motion 2005/06:MJ518 (kd) yrkandena 22 och 23.

I de nya EG-förordningarna om foder- och livsmedelshygien samt om offentlig kontroll som gäller från den 1 januari 2006 anges hur kontrollsystemet skall organiseras både på nationell nivå och på gemenskapsnivå. I förordning (EG) 882/2004 (kontrollförordningen) angående kontroll av efter-

levnaden av foder-, livsmedels-, djurhälso- och djurskyddslagstiftningen ersätts begreppet tillsyn av begreppet offentlig kontroll. Det framgår av Djurskyddsmyndighetens webbplats att den offentliga kontrollen som huvudregel skall genomföras utan förvarning, genomföras regelbundet och vara riskbaserad, opartisk, enhetlig och av hög kvalitet samt effektiv och ändamålsenlig. De behöriga myndigheterna skall se till att all personal som utför offentlig kontroll får lämplig utbildning och regelbunden vidareutbildning vid behov.

I det nyss nämnda betänkandet (SOU 2005:52) Avgiftsfinansierad livsmedels-, djurskydds- och foderkontroll – För en högre och jämnare kvalitet föreslås att en inventering görs när det gäller utbildningsbehovet av inspektörer, både på livsmedels- och djurskyddssidan, för att kvantifiera behovet av ytterligare utbildningsplatser som en konsekvens av utredningens övriga förslag. En genomgång av utbildningarnas innehåll bör även göras för att bättre anpassa dessa till kontrollorganisationernas efterfrågan och behov. Redan med nuvarande kontrollvolym finns ett behov av rekrytering av inspektörer, särskilt inom de lokala myndigheterna. Huvudorsaken till varför rekrytering inte sker i den omfattning som behövs är, enligt uppgift till utredningen, brist på pengar. Genom utredningens förslag, vilket innebär krav på full kostnadstäckning, tillförs pengar som bör komma att omsättas i fler inspektörstjänster i kommunerna. Det har emellertid till utredningen framförts synpunkter på att dagens miljö- och hälsoskyddsinspektörsutbildning inte är anpassad till behovet hos kontrollmyndigheterna. Alltför grunda kunskaper inom vissa områden ställer höga krav på vidareutbildning och central vägledning.

Utskottet anser att behandlingen av den fråga som tas upp i motion 2005/06:MJ519 (fp) yrkande 11 bör anstå till dess regeringen redovisat förslag i detta avseende. Motionen bör lämnas utan vidare åtgärd i berörd del.

Jordbruksverket har i regleringsbrev för år 2006 tilldelats medel för utveckling av hästföretagande under anslaget 44:1 Åtgärder för landsbygdens miljö och struktur. Regeringen anför i samband därmed att hästen är en viktig del i många jordbruksföretag och en växande gren i småföretagande på landsbygden. 15 miljoner kronor anslås för åtgärder för att stimulera och utveckla företagande, forskning inom hästområdet och till ett projekt för att främja säkerheten inom hästsport och ridning. Av anslaget skall 6 miljoner kronor efter samråd med berörda organisationer användas för att främja ett livskraftigt hästföretagande, bl.a. inom området för hästturism. Vidare skall 7 miljoner kronor utbetalas till Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande för forskning på hästområdet varav minst 5 miljoner kronor skall avse med näringen samfinansierad forskning. Slutligen skall 2 miljoner kronor utbetalas till Konsumentverket som efter samråd med berörda organisationer skall använda medlen för verksamhet som främjar utvecklingen av säkerhetsfrågor inom hästhållandet, med speciell inriktning på barn och ungdomar. Medlen kommer från återföring av skatter på handelsgödsel och bekämpningsmedel.

Regeringen anför vidare att det finns ca 283 000 hästar i Sverige. Enligt Svenska Ridsportförbundet utövar ca 500 000 svenskar ridsport aktivt. 85 % är kvinnor eller flickor. Sektorn omsätter ca 20 miljarder kronor varje år, varav drygt 10 miljarder kronor utgörs av spel på trav och galopp. Sektorn ger upphov till spridningseffekter på mellan 10 och 26 miljarder kronor per år. Hästnäringen bidrar med ca 8 miljarder kronor till BNP (0,34 %) och genererar ca 4 miljarder kronor i skatteintäkter varav 1,1 miljard kommer från spel. Hästnäringen sysselsätter ca 10 000 helårstjänster direkt, och genom spridningseffekter ger den upphov till ytterligare mellan 9 000 och 18 000 helårstjänster. Hästsektorn är jordbrukets femte största inkomstkälla. Hästnäringen bidrar till det öppna landskapet genom foder- och betesbehov.

Utskottet redovisade vid riksdagsbehandlingen av regeringens skrivelse 2003/04:54 Handlingsplan för åtgärder inom hästsektorn att tillgången på välutbildad och kvalificerad personal är en viktig faktor för hästsektorns framtida utveckling, inte minst med tanke på sektorns möjligheter att konkurrera internationellt på olika områden (bet. 2003/04:MJU15). Det är av stor betydelse att en sammanhållen utbildningskedja skapas så att tillgänglig kompetens kan utnyttjas på bästa sätt. Sveriges lantbruksuniversitet är huvudman för hippologutbildningen som är en tvåårig högskoleutbildning. Utskottet konstaterade vidare att staten har olika möjligheter att bidra till skapandet av förutsättningar för hästsektorns utveckling. Ansvaret för den faktiska utvecklingen måste dock alltid ligga hos hästsektorns egna organisationer och aktiva. Inom hästsektorn krävs sannolikt en viss anpassning för en fortsatt positiv utveckling, oavsett statliga insatser. Utskottet utgår från att de synpunkter som framförs i motion 2005/06:MJ519 (fp) yrkande 9 i allt väsentligt kommer att tillgodoses inom ramen för det fortsatta arbetet för utveckling av hästföretagande. Motionen bör med den lämnade redovisningen lämnas utan vidare åtgärd.

Sexuellt utnyttjande av djur

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker med hänvisning till pågående arbete motitioner om ett förbud mot sexuella övergrepp mot djur (s, m, fp, c, mp). En motion (mp) om skydd mot att djur utnyttjas i pornografiska sammanhang avstyrks med hänvisning till att frågan är föremål för regeringens uppmärksamhet.

Jämför reservationerna 6 (kd), 7 (c), 8 (v, mp) och 9 (v, mp).

Motionerna

Varken djurskyddslagen eller brottsbalken innehåller enligt motion 2005/06: MJ212 (m) något rakt förbud mot sexuella övergrepp mot djur. Det borde enligt motionären vara tillräckligt att man kan påvisa att ett djur har varit utsatt för ett sådant övergrepp för att det skall vara straffbart. Även i motionerna 2005/06: MJ217 (fp), 2005/06: MJ268 (s), 2005/06: MJ320 (c), 2005/06: MJ433 (mp) yrkande 1, 2005/06: MJ518 (kd) yrkande 17 och 2005/06: MJ566 (s) föreslås att tidelag förbjuds och att regeringen bör lägga fram förslag till lagstiftning om kriminalisering av sexuella övergrepp mot djur. Enligt motion 2005/06: MJ433 (mp) yrkande 2 bör djur skyddas mot att utnyttjas i pornografiska sammanhang. I motionen pekas på paralleller mellan barnpornografi och djurpornografi och anförs att det i båda fallen handlar om individer som knappast kan anses ha givit sitt samtycke.

Utskottets ställningstagande

Jordbruksminister Ann-Christin Nykvist anförde den 18 maj 2005 i ett frågesvar (2004/05:1595) om sexuella övergrepp mot djur att det stämmer att det på senare tid har förekommit uppgifter om att problemet med att människor använder djur i sexuella sammanhang skulle vara i ökande. Regeringen lämnade därför ett uppdrag till Djurskyddsmyndigheten att utreda i vilken omfattning så sker. Djurskyddsmyndigheten redovisade sitt uppdrag den 29 april 2005. Enligt myndighetens redovisning kan det inte säkert sägas att problemet ökar, men jordbruksministern ser ändå ytterst allvarligt på de fall som redovisas i rapporten. Det är därför viktigt med en effektiv djurskyddstillsyn. Kontrollen av efterlevnaden av djurskyddslagen är kommunernas ansvar, och enligt jordbruksministerns bedömning kommer de förändringar som nyligen gjorts i djurskyddslagen och som syftar till att stärka bl.a. kommunernas djurskyddstillsyn, att ha en positiv effekt på förekomsten av djur som plågas av människor i såväl sexuella som andra sammanhang.

Jordbruksministern anförde vidare att vi redan har en strafflagstiftning som innebär att människor som utsätter djur för lidande genom handlingar av sexuell natur gör sig skyldiga till brott. Det finns en särskild straffbestämmelse i brottsbalken som skyddar djur. Den som otillbörligen utsätter djur för onödigt lidande genom misshandel, vanvård, överansträngning eller på något annat sätt, gör sig skyldig till djurplågeri. Straffet för djurplågeri är böter eller fängelse i upp till två år. Dessutom finns bestämmelser om hur man skall behandla djur i djurskyddslagen. Lagen är tydlig på den här punkten. Djur skall behandlas väl och skyddas mot onödigt lidande och sjukdom. Djur får inte agas och inte heller hållas bundna på ett för djuret plågsamt sätt. I lagen anges också tydligt att djur inte får utsättas för lidande vid film-, video- eller televisionsinspelning. Brott mot djurskyddslagen kan ge böter eller fängelse i upp till två år.

Utskottet har inhämtat från Jordbruksdepartementet att Djurskyddsmyndighetens rapport för närvarande bereds i Regeringskansliet. Enligt Djurskyddsmyndighetens regleringsbrev för år 2006 skall Djurskyddsmyndigheten till regeringen inrapportera under året polisanmälda ärenden rörande sexuellt utnyttjande av djur. Statistiken skall redovisas könsuppdelad när så är möjligt. Djurskyddsmyndigheten skall även utvärdera om djurskyddslagstiftningen är tillräcklig för att skydda djuren från att användas av människor i sexuella sammanhang på ett sätt som står i strid med djurskyddsintresset samt, vid behov, lämna förslag till ändringar i djurskyddslagen. Uppdraget skall redovisas senast den 31 december 2006.

Utskottet förutsätter att regeringen ägnar frågan om sexuellt utnyttjande av djur fortsatt uppmärksamhet och vidtar de åtgärder som är påkallade. Utöver detta uttalande är utskottet inte berett att föreslå någon åtgärd från riksdagens sida med anledning av motionerna 2005/06: MJ212 (m), 2005/06: MJ217 (fp), 2005/06: MJ268 (s), 2005/06: MJ320 (c), 2005/06: MJ433 (mp) yrkande 1, 2005/06: MJ518 (kd) yrkande 17 och 2005/06: MJ566 (s). Motionerna bör lämnas utan vidare åtgärd.

När det gäller användning av djur i pornografiska sammanhang har utskottet tidigare (bet. 2003/04: MJU14) hänvisat till bestämmelserna i djurskyddslagen om att djur skall skyddas mot onödigt lidande och sjukdom. I brottsbalken återfinns dessutom den nyss redovisade straffbestämmelsen för djurplågeri. Justitieministern har i ett interpellationssvar framhållit att djurpornografi som sprids via Internet eller i filmer i vissa fall är förbjudet som olaga våldsskildring. Den som skildrar eller sprider sådan pornografi kan dömas till böter eller fängelse i upp till två år. Justitieministern påpekar dessutom att tillgången till djurpornografi begränsas genom myndighetsingripanden när pornografin är straffbar och att det därutöver råder en självsanering. Frågan om det behövs och bör vidtas ytterligare åtgärder för att begränsa tillgången till djurpornografiskt material är enligt justitieministern komplicerad att besvara, eftersom sådana åtgärder måste vägas mot våra grundlagsfästa bestämmelser om tryckfrihet och yttrandefrihet. När det gäller de brottsbekämpande myndigheternas handläggning av brott mot djurskyddslagstiftningen förutsätter justitieministern att dessa brott utreds och lagförs på samma sätt som andra brott. Han påpekar också att polisen fortlöpande arbetar med att stärka och effektivisera sin verksamhet när det gäller att bekämpa alla typer av brott. Justitieministern anser sig för närvarande inte se något omedelbart behov av lagstiftningsåtgärder men säger sig följa frågan (svar på interpellation 2003/04:252). Utskottet förutsätter att den uppmärksamhet regeringen ägnar frågan vid behov kommer att leda till de åtgärder som bedöms lämpliga och föreslår att motion 2005/06: MJ433 (mp) yrkande 2 lämnas utan vidare åtgärd.

Pälsdjur

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker motioner om att utveckla minknäringen (c), villkoren för pälsdjursnäringen (m), att forskningens rön och näringens utvecklingsarbete bör avvaktas (kd), ett gemensamt europeiskt regelverk för näringen (kd) och förbud mot pälsdjursuppfödning (fp) m.m. Motionerna avstyrks med hänvisning till att regeringen har aviserat en proposition i ämnet.

Jämför reservation 10 (m, fp, kd, c).

Motionerna

Flera motioner behandlar villkoren för pälsdjursnäringen. Enligt motion 2005/06:MJ222 (m, fp, kd, c) har den svenska pälsdjursnäringen att leva upp till en djurskyddslagstiftning som är bland de tuffaste i världen, kanske rentav den allra tuffaste. I stället för att lägga ned en väl fungerande näring bör pälsfarmarna få klara besked om att de kommer att få fortsätta så att de kan investera för framtiden. Med ett positivt besked för investeringar och utveckling för pälsdjursnäringen kommer också ett positivt utvecklingsarbete med förbättringar. Även enligt motion 2005/06: MJ235 (c) bör minknäringen utvecklas. Enligt motion 2005/06: MJ524 (m) yrkande 4 tar regeringen aktiv del i nedläggningen av svensk pälsdjursnäring. Utredningen Djurens välfärd och pälsdjursnäringen (SOU 2003:86) efterfrågade en vidare utredning om djurhållningens villkor. I stället för att gå vidare med utredningens förslag och värna en god inhemsk pälsdjursnäring, kommer pälsar nu att saluföras från länder med sämre djurhållning. Enligt motion 2005/06: MJ570 (kd) yrkande 1 bör pälsdjursnäringen ges stabila näringsvillkor och i motionens yrkande 2 framhålls pälsdjursuppfödningens betydelse för landsbygden.

I motion 2005/06: MJ245 (m) framhålls behovet av detaljregler för hållning av chinchillor för pälsändamål.

Enligt flera motioner, t.ex. motion 2005/06: MJ280 (m) yrkandena 1 och 2, bör pågående forskning om minkens beteendebestånd avvaktas innan förslag om skärpningar av gällande lagstiftning läggs fram. Danmark är världsledande då det gäller forskning om minken och Sverige bör intensifiera samarbetet med Danmark då det gäller den fortsatta forskningen om minkens beteende. Enligt motionerna 2005/06: MJ508 (s) och 2005/06: MJ518 (kd) yrkande 9 bör regeringen avstå från att avveckla minknäringen och i stället invänta forskningens rön och näringens utvecklingsarbete och enligt motion 2005/06: MJ570 (kd) yrkande 3 bör regelsystemen för djurhållning utformas i överensstämmelse med etiska principer och vetenskaplig forskning. Enligt den sistnämnda motionens yrkande 4 bör regeringen verka för ett gemensamt europeiskt regelverk.

Pälsdjursuppfödning av minkar eller andra djur som kan hållas för pälsproduktion bör enligt motion 2005/06:MJ474 (fp) yrkande 1 förbjudas. Dagens farmade pälsdjur lever knappast i en miljö anpassad efter deras behov. Om pälsdjur skall hållas i fångenskap måste uppfödningen vara anpassad efter djurens naturliga behov.

Regeringen bör enligt motion 2005/06:MJ398 (m) utreda och utarbeta förslag till förändringar i djurskyddslagen som med utgångspunkt från djurskyddsperspektivet, och inte endast från skadegörelseperspektivet, gör det straffbart att släppa ut djur ur djurhållningsanläggning när det finns risk för att djuren utsätts för oacceptabel skada eller onödigt lidande. Djur som hålls i farm eller farmliknande omständigheter bör inte få släppas ut i frihet om detta kan leda till att djuren i fråga riskerar lidande av samma grad som enligt djurskyddslagen leder till straffansvar.

Utskottets ställningstagande

Den 12 april 2005 konstaterade jordbruksminister Ann-Christin Nykvist i ett interpellationssvar (2004/05:447) att Sverige generellt sett ligger i den internationella täten när det gäller djurskydd och djurhållning. Det är alltför generaliserande att påstå att svenska, strängare djurskyddsregler alltid leder till att produktion med djur slås ut eller minskar och att djuren på andra håll i världen alltid hålls under sämre villkor. Vi kan t.ex. konstatera att det föds upp betydligt fler kycklingar i Sverige i dag än för tio år sedan. När det gäller nötkreatur har Danmark mer detaljerade anvisningar än Sverige, och man anvisar dessutom i många fall större utrymmen. Ett annat exempel är Nederländerna, som är en storproducent av slaktsvin och som i stort sett har samma krav på utrymme för grisar som vi.

När det gäller minkuppfödning och frågan om etik och moral anser jordbruksministern, i likhet med Pälsdjursnäringens utredningen (SOU 2003:86), att det finns klara indikationer på att minknäringen för närvarande inte uppfyller djurskyddslagens intentioner. Enligt jordbruksministerns mening skulle det vara oetiskt att inte införa bestämmelser som innebär att minkarnas behov av naturligt beteende kan tillfredsställas. Inom Jordbruksdepartementet utarbetas för närvarande en promemoria med förslag till skärpningar av djurskyddslagstiftningen med avseende på pälsdjursuppfödning. Förslagen kommer att syfta till att minkar i fångenskap skall kunna bete sig naturligt. Det är ofrånkomligt att skärpningar av detta slag påverkar lönsamheten i pälsdjursnäringen. Regeringens avsikt är att de företag som tvingas lägga ned sin verksamhet skall ges ekonomisk ersättning.

Jordbruksministern konstaterade också att vi inte kan hindra att produkter av päls importerats till Sverige, även om de producerats på ett sätt som strider mot principerna för den svenska djurskyddslagstiftningen. Det vore emellertid orimligt om detta förhållande skulle leda till att vi sänkte våra ambitioner på djurskyddsområdet i Sverige. Tvärtom bör Sverige visa

vägen, såväl inom EU som globalt, mot ett bättre djurskydd. Detta är också vägledande för Sveriges hållning när djurskyddsfrågor diskuteras inom EU och i andra internationella forum.

Regeringen redovisar i budgetpropositionen för år 2006 att en proposition om minskningen planeras till mars 2006. Propositionen skall innehålla förslag på skärpta djurskyddskrav. Utskottet anser det lämpligt att avvakta resultatet av den fortsatta beredningen inom Regeringskansliet och föreslår därför att motionerna 2005/06: MJ222 (m, fp, kd, c), 2005/06: MJ235 (c), 2005/06: MJ245 (m), 2005/06: MJ280 (m) yrkandena 1 och 2, 2005/06: MJ398 (m), 2005/06: MJ474 (fp) yrkande 1, 2005/06: MJ508 (s), 2005/06: MJ518 (kd) yrkande 9, 2005/06: MJ524 (m) yrkande 4 och 2005/06: M lämnas utan vidare åtgärd.

Kastrering av smågrisar

Utskottets förslag i korthet

Med hänvisning till att arbete pågår avstyrker utskottet två motionsyrkanden (fp, kd) om att kastrering av smågrisar utan bedövning bör förbjudas.

Jämför reservation 11 (v, mp) och särskilt yttrande 1 (fp).

Motionerna

Kastrering av smågrisar utan bedövning är förkastligt från djurskyddssynpunkt och bör enligt motion 2005/06: MJ291 (fp) förbjudas. Även enligt motion 2005/06: MJ518 (kd) yrkande 6 bör djurskyddslagen ändras så att kastrering av djur utan bedövning blir förbjuden.

Utskottets ställningstagande

Enligt uppgift från Djurskyddsmyndigheten kastreras sedan lång tid tillbaka en majoritet av de galtgrisar som föds i Sverige, liksom i övriga Europa, utan bedövning när de är mycket unga. Anledningen till att grisarna kastreras är den s.k. galtluktsom kött från vissa intakta galtar avger, framför allt då köttet värms upp. Lukten upplevs som mycket obehaglig av många konsumenter och påverkar därför marknaden negativt. Konventionell kastrering innebär att en lekman, oftast djurägaren själv eller en djurskötare, kastrerar smågrisarna. Enligt 25 § djurskyddsförordningen (1988:539) måste grisarna vid kastreringen vara yngre än sju dagar (äldre djur får kastreras av veterinär efter bedövning). Smågrisen hålls fast i knäet eller placeras i en speciell kastreringsvagg. Med ett vasst skalpellblad eller en särskilt utformad tång kastreras grisen och såret lämnas öppet för läkning.

Utskottet har senast i april 2004 behandlat motioner om kastrering av smågrisar (bet. 2003/04:MJU1). Enligt en rapport från Djurskyddsmyndigheten den 25 oktober 2005 om kastrering av smågrisar har man ännu inte funnit en teknik eller ett system inom grisproduktionen som på ett för alla parter tillfredsställande sätt kan ersätta kastrering av smågrisar. I takt med att arbetet med att finna en ersättning fortsätter, förefaller dock lösningen komma allt närmare. Enligt Djurskyddsmyndighetens regleringsbrev för år 2006 skall Djurskyddsmyndigheten medverka till att utveckla teknik och system inom svinproduktionen i syfte att göra kastrering av smågrisar utan föregående bedövning överflödig. Uppdraget skall redovisas senast den 1 november 2006. Utskottet är i avvaktan på resultatet av det arbete som pågår inte berett att föreslå något uttalande med anledning av motionerna 2005/06:MJ291 (fp) och 2005/06:MJ518 (kd) yrkande 6. Motionerna bör lämnas utan vidare åtgärd.

Höns

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker motioner om hinder för äggnäringen (m, fp, kd, c), förbud mot eller stopp för att sälja vissa ägg (s, c), förbud mot burhållning av hönor för äggproduktion (fp), slaktkycklingars behov av mörkerperioder (v), behovet av en översyn av slaktkycklingsproduktionen (v), mindre industriell slakt av fjäderfän (fp) m.m. Motionerna avstyrks med hänvisning till att frågorna uppmärksammas i ett nytt handlingsprogram hos Djurskyddsmyndigheten.

Jämför reservation 12 (m, kd, c).

Motionerna

Enligt motion 2005/06:MJ283 (c) bör försäljning förbjudas av sådana ägg som producerats i burar som är förbjudna i Sverige.

Regeringen bör enligt motion 2005/06:MJ410 (c, m, fp, kd) återkomma med förslag som undanröjer de hinder som finns inom äggnäringen så att man säkerställer äggnäringens fortsatta framtid i Sverige. Motsvarande yrkande finns i motionerna 2005/06:MJ483 (fp) och 2005/06:MJ554 (s).

Djurskyddsmyndigheten bör enligt motion 2005/06:MJ416 (v) yrkande 1 införa tvingande regler och förbättrad tillsyn när det gäller kycklingarnas behov av mörkerperioder. I Djurskyddsmyndighetens allmänna råd om hur djuren i lantbruket skall hållas rekommenderas att kycklingarna får en sammanhängande mörkerperiod på fyra timmar. Men något krav finns inte. Enligt motionerna 2005/06:MJ416 (v) yrkande 2 och 2005/06:MJ482 (fp) yrkandena 1–4 bör en översyn göras av slaktkycklingsproduktionen utifrån

djurskyddslagen. En mindre industriell slakt av fjäderfän bör främjas. Transport och uppfödning av slaktkycklingar i förhållande till djurskyddslagen bör ses över.

Utskottets ställningstagande

Utskottet redovisade vid riksdagsbehandlingen av 2006 års statsbudget (bet. 2005/06:MJU2) att av de ca 6 miljoner höns som finns i Sverige hölls 392 000 stycken i icke godkända burar utan rede, sittpinne och sandbad i juni 2005. En kraftig minskning har skett sedan årsskiftet 2003/04. Djurskyddsmyndigheten, länsstyrelser och kommuner har under år 2004 arbetat hårt för att djurskyddförordningen skall slå igenom fullt ut. Den juridiska processen har tagit tid men Djurskyddsmyndigheten gör bedömningen att frågan kommer att lösas under år 2005.

Jordbruksminister Ann-Christin Nykvist anförde den 9 december 2005 i ett interpellationssvar (2005/06:115) att Sverige ligger i den internationella täteten när det gäller djurskydd och djurhållning. Omställningen har inte gått för snabbt. Burförbudet beslutades i samband med den nya djurskyddslagstiftningen redan 1988. Producenterna fick då en övergångstid om tio år, vilket är en vanlig period i dessa sammanhang. Samma tidsperiod gällde för andra förändringar, t.ex. nya båsfallsmått för nötkreatur. Efter denna övergångsperiod utfärdades för äggproducenterna även vissa dispenser, vilket innebär att perioden utsträcktes ytterligare. Sverige kommer, som första EU-land, att inom en snar framtid ha genomfört EU:s värphönsdirektiv (1999/74/EG). Detta direktiv förbjuder från år 2012 hållandet av värphöns i traditionella burar utan rede, sittpinne och sandbad. Näringen i flera andra medlemsländer skulle önska att detta förbud sköts upp och har därför utövat lobbying för att uppnå detta. Det ligger i högsta grad i Sveriges intresse att EU:s förbud mot traditionella burar inte senareläggs. Detta har vid ett flertal tillfällen framförts i bilaterala kontakter med EG-kommissionen.

Jordbruksministern avser att på en generell nivå verka för svenska äggproducenters konkurrenskraft och stärka den. Ett exempel är den informationskampanj om märkningen av ägg som regeringen aktivt bidragit till. Regeringen strävar i stort efter att fortsatt stärka det svenska jordbrukets konkurrenskraft. Grunden för regeringens arbete rörande jordbrukspolitiken slogs fast i regeringens proposition Riktlinjer för Sveriges arbete med jordbruks- och livsmedelspolitiken inom Europeiska unionen (prop. 1997/98:142, bet. 1997/98:JoU23, rskr. 1997/98:241). Där anges att samhällets styrning av jordbruksproduktionen skall begränsas till ur samhällets synvinkel kollektiva nyttigheter. Låga marknadspriser utgör ingen grund för regeringen att agera. Tvärtom bör även marknaden för ägg styras av marknadens signaler i form av prisinstrumentet. I den långa omställning av äggproduktionen som vi har tagit oss igenom har varje producent ställts inför valet att ställa om till alternativa system för äggproduktion eller till annan jordbruksproduktion.

Det är inte rimligt att man i Finland skall kunna tillämpa nationella stöd som är statsstöd och som stör handeln mellan EU-länderna. Detta är tillfälliga stöd som den finska regeringen har kunnat förhandla sig till i samband med sitt anslutningsfördrag. De har förlängts, men de har justerats nedåt. Från svensk sida påtalar vi för kommissionen att det här är orimligt och att de bör avvecklas därför att de är statsstöd som vi inte bör ha på marknaden. Nästa revideringstillfälle är 2007 och givetvis kommer den svenska regeringen att ligga på i den här frågan.

Jordbruksministern uttalar i interpellationssvaret slutligen att hon känner en stor tillförsikt inför de svenska äggproducenternas framtid. Vi har inom en snar framtid en omställd produktion. Svenska värphönsanläggningar är förmodligen de modernaste i världen, och vi har mycket kunniga och kompetenta äggproducenter. Marknadspriserna både i Sverige och i EU har ökat under hösten. Till detta kommer att vi inom några år står inför en omställning av den europeiska äggproduktionen med start i Tyskland och Österrike. Detta kommer att öka efterfrågan på ägg från alternativa produktionssystem. Här kommer att finnas en potential för svenska äggproducenter.

Utskottet delar inte de farhågor som kommer till uttryck i motionerna 2005/06: MJ283 (c), 2005/06: MJ410 (c, m, fp, kd), 2005/06: MJ483 (fp) och 2005/06: MJ554 (s). Motionerna avstyrks.

Utskottet har inhämtat att kommissionens direktivförslag (KOM/2005/221) om minimiregler för skydd av slaktkycklingar för närvarande bereds i en arbetsgrupp under ministerrådet. Frågan om mörkerperioder behandlas i förslaget. Parlamentet kan förväntas besluta om direktivförslaget under våren 2006 och även ett beslut i ministerrådet kan förväntas under det första halvåret 2006. Österrike avser att under sitt ordförandeskap fokusera på förebyggandet av djursjukdomar och kommer i princip att fortsätta arbeta med de förslag som nu ligger på rådet, bl.a. avseende djurskyddsregler för slaktkyckling (kommenterad dagordning inför Jordbruks- och fiskerådet den 23 januari 2006).

Djurskyddsmyndigheten redovisar i rapporten Djurskydd vid svenska fjäderfäslakterier (dnr 2005-2031) resultatet av en översyn av svenska fjäderfäslakterier och tillsynen över dessa. Det framgår av rapporten att i samband med de förfrågningar som skickats ut har framkommit att det finns kommuner som under åren 2004 och 2005 inte utfört någon tillsyn på vissa fjäderfäslakterier, vilket Djurskyddsmyndigheten anser är oacceptabelt.

Därefter har Djurskyddsmyndigheten den 14 februari 2006 upprättat en handlingsplan för uppföljning av resultaten från rapporten Djurskydd vid svenska fjäderfäslakterier (2006:2) som ledning för myndighetens fortsatta arbete. Det övergripande målet med handlingsplanen är att säkerställa ett gott djurskydd. Detta skall uppnås genom en förbättrad djurskyddskontroll vid landets fjäderfäslakterier så att bedövning och avlivning vid slakterierna utförs enligt gällande djurskyddslagstiftning. Djurskyddsmyndighetens föreskrifter om hanteringen av vissa djurarter vid slakt eller annan avliv-

ning kommer att revideras under första halvåret 2006. Detta, tillsammans med en effektivare kontroll vid slakterierna, torde minska riskerna för att djurskyddsproblem uppstår vid slakt och avlivning av fjäderfå. Under år 2006 kommer ytterligare utbildning i djurskydd för de officiella veterinärerna vid slakterier att genomföras med anledning av de nya EG-förordningar om foder- och livsmedelshygien och offentlig kontroll som trädde i kraft den 1 januari 2006. Genom fortlöpande kontakt med de kommunala nämnderna skall Djurskyddsmyndigheten under år 2006 även följa upp vilka åtgärder som vidtagits av nämnderna beträffande påtalade brister på fjäderfäslakterierna.

I Djurskyddsmyndighetens föreskrifter och allmänna råd om djurhållning inom lantbruket m.m. (DFS 2004:17) anges högsta tillåtna beläggningsgrad för slaktkyckling till 20 kg/m². Där anges också att djurhållare som är medlemmar i av myndigheten godkänt kontrollprogram får belägga sina stallar enligt detta program. Det innebär att den som är medlem i programmet, vilket 98 % av all kycklinguppfödning är, får tillämpa en beläggning på mellan 25 och 36 kg/m², beroende på resultatet vid klassificeringen av besättningen. Klassificeringen grundar sig enligt uppgift från Djurskyddsmyndigheten på teknik, t.ex. utrustningens typ och kvalitet, kycklinghusets konstruktion, ventilationskapacitet, reservelverk etc. och djurens skötsel, t.ex. hur djurägaren sköter tillsynen, hanteringen av sjuka djur, journalföring, förekomst av skador som bedöms i samband med slakt, smittskydd m.m. Kontrollprogrammet bedömer alltså både uppfödarens förutsättningar för att skapa en bra djurhållning (teknik och underhåll) och hur han eller hon verkligen klarar av att sköta sina djur i praktiken. Härutöver finns bestämmelser om ventilation och fothälsa. Fothälsan hos kycklingarna bedöms på slakteriet och den uppfödare som vill ha mer än 30 kg/m² måste visa att hans kycklingar klarar vissa gränsvärden för andel kycklingar med hudförändringar på trampdynorna (vilket är relaterat till ströbäddskvaliteten). Det är en och samma person som gör denna bedömning av samtliga anslutna kyckling- och kalkonbesättningar i Sverige. Bedömning görs normalt årligen. Kommunens djurskyddsinspektör skall alltid ha möjlighet att vara med vid bedömningen. Beläggningsgraden anpassas efter hur väl kontrollprogrammet uppfylls.

Sammanfattningsvis konstaterar utskottet att minimiregler för skydd av slaktkycklingar övervägs inom EU och att Djurskyddsmyndigheten nyligen uppmärksammat frågor om slaktkycklingars hälsa. Utskottet förutsätter att eventuella kvarvarande problem kommer att uppmärksammas och åtgärdas i det fortsatta arbetet med dessa frågor och föreslår att motionerna 2005/06: MJ416 (v) yrkandena 1 och 2 och 2005/06: MJ482 (fp) yrkandena 1–4 lämnas utan vidare åtgärd.

Religiös slakt

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker motioner (s, fp) om möjlighet till religiös slakt i Sverige med hänvisning till att frågan bereds inom Regeringskansliet.

Motionerna

Enligt motion 2005/06:MJ387 (fp) ingår s.k. skäktning, dvs. att ett djur slaktas genom att en rakbladsvass kniv förs i ett obrutet drag genom matstrupen, luftstrupen och halspulsådrona, i både de judiska föreskrifterna om kosher och de muslimska föreskrifterna om halal. Även om själva bedövningsmetoden bedöms vara effektiv och tillförlitlig pekar dock Djurskyddsmyndigheten på att den ändå inte kan införas i Sverige, eftersom svensk lag och EU:s slaktdirektiv inte tillåter de metoder som slakten förutsätter. Den svenska lagstiftningen bör förändras, eftersom den inte är någon hållbar lösning på avvägningen mellan djurskyddshänsyn och religionsfrihet. Även enligt motion 2005/06:MJ509 (s) bör ett undantag för religiös slakt i enlighet med EU-direktivet och Europakonventionen på sikt infogas i djurskyddslagen.

Utskottets ställningstagande

I djurskyddslagen föreskrivs att djur skall skonas från onödigt obehag och lidande när de förs till slakt. Enligt bestämmelserna skall husdjur vid slakten vara bedövat när blodet tappas av, och andra åtgärder vid slakten får inte vidtas innan djuret är dött. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Djurskyddsmyndigheten får dock meddela föreskrifter om undantag från föreskriften om bedövning för fjäderfä och kaniner eller meddela ytterligare föreskrifter om slakt och om avlivning av djur i andra fall. Djurskyddsmyndigheten har i djurskyddsförordningen fått sådana bemyndiganden av regeringen. Utskottet har tidigare uttalat (bet. 2003/04:MJU14) att slakt utan bedövning sedan år 1937 är förbjudet av djurskyddsskäl. Redan vid förra sekelskiftet var bedövnings-slakt den viktigaste frågan för den svenska djurskyddsrelsen och det har sedan länge varit brukligt att i Sverige slakta djur med föregående bedövning. Bedövningskravet innebär att djuret skall göras medvetslöst innan det avblodas. Enligt vetenskapliga undersökningar innebär avlivning genom endast avblodning en utdragen död (minst en halv minut, beroende på bl.a. djurslag och snitt). Ett sådant lidande kan inte accepteras ur djurskyddsperspektiv. Religiös slakt sker oftast utan bedövning, men det har visat sig att vissa bedövningsmetoder kan accepteras av vissa religiösa grupper. En sådan form av slakt är halalslakt.

Djurskyddsmyndigheten fick i 2005 års regleringsbrev i uppgift att studera, analysera och utvärdera de slaktmetoder och synsätt som gäller vid religiös slakt i andra länder, särskilt i Nya Zeeland. Uppdraget skulle utföras efter hörande av synpunkter från berörda myndigheter och organisationer. Djurskyddsmyndigheten gör i en rapport den 26 april 2005 bedömningen att hanteringen av djuren i samband med elektrisk bedövning kan göras på ett djurskyddsmässigt acceptabelt sätt, under förutsättning att djuren hanteras lugnt och fixeringsboxen är väl utformad, så att djuren är fixerade under en mycket kort tid. Bedövningseffekten vid elektrisk bedövning av den aktuella typen är dokumenterat god. I relation till svenska författningar och EU:s slaktdirektiv finns det dock två problem med elbedövning av nötkreatur så som den utförs på Nya Zeeland. Det ena gäller svårigheterna att kontrollera bedövningens effekt innan snittläggning görs, eftersom tiden mellan bedövning och snitt är mycket kort. Den andra gäller användningen av immobilisering (elektrisk stimulering i syfte att hämma muskelryckningar i slaktkroppen), eftersom regelverket tydligt anger att inga andra åtgärder (utöver avblodning) får vidtas med slaktkroppen förrän djuret är dött. Dessa två problem medför att elektrisk bedövning enligt nuvarande nyzeeländsk modell i samband med halal-slakt inte skulle kunna införas i Sverige utan väsentliga regeländringar både nationellt och på EU-nivå, även om själva bedövningsmetoden i sig bedöms vara både effektiv och tillförlitlig. Samtidigt skall betonas att det för närvarande pågår forskning kring högfrekvent elbedövning, vars hittillsvarande resultat indikerar att behovet av elektroimmobilisering vid elbedövning av nötkreatur skulle kunna elimineras.

Enligt Djurskyddsmyndighetens regleringsbrev för år 2006 skall myndigheten studera, analysera och utvärdera användandet av bedövning efter snittläggning (s.k. post-cut stunning) i samband med religiös slakt av nötkreatur i andra länder. Djurskyddsmyndigheten skall följa utvecklingen, särskilt i Nya Zeeland, av den teknik som används inom elbedövning av nötkreatur vid religiös slakt. Djurskyddsmyndigheten skall vidare göra en litteraturgenomgång av nyare publikationer på området religiös slakt. Uppdraget skall utföras efter hörande av synpunkter från berörda myndigheter och organisationer och redovisas senast den 30 april 2007.

Utskottet anser det lämpligt att avvakta resultatet av den fortsatta beredningen inom Regeringskansliet och föreslår att motionerna 2005/06: MJ387 (fp) och 2005/06: MJ509 (s) lämnas utan vidare åtgärd.

Hundar och katter

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker motioner om smuggling av hundar (m, fp), smittspridning vid smuggling av hundar (s, c), kamphundar (s, m, kd), ökat ägaransvar för ägare av sällskapsdjur (fp) och kattägares ansvar för tillsyn (m, fp). Alla motioner avstyrks med hänvisning till att frågorna bereds.

Jämför reservationerna 14 (kd, c), 15 (m, kd, c) och 16 (fp).

Motionerna

Enligt motion 2005/06:MJ201 (c) bör regeringen lägga fram förslag för att bekämpa hundsmuggling till Sverige. Det är viktigt att Sverige driver en restriktiv linje för att aktivt kunna bekämpa hundsmuggling och smittspridning. Det är viktigt att Sverige får behålla kravet på avmaskning. Ett nytt regelverk bör enligt motion 2005/06:MJ499 (s) beslutas för införsel av hundar. Insmugglade hundvalpar utgör en stor risk för att vi får in rabies och dvärgbandmask i Sverige. Det krävs enligt motion 2005/06:MJ552 (s) redan nu kraftfulla åtgärder för att förhindra att dvärgbandmasken får fäste i Sverige. Regeringen bör agera för att Sverige också efter översynen av EU:s införselregler 2007 skall ha en strikt lagstiftning för att minska riskerna för dvärgbandmask.

Enligt motion 2005/06:MJ239 (m) bör insatser göras för att stoppa insmugglingen av hundar. Sverige bör driva på inom EU för gemensamma åtgärder för att stoppa smugglingen av djur. Förekomsten av hundsmuggling bör enligt motion 2005/06:MJ466 (fp) kartläggas. Vidare bör allmänheten göras uppmärksam på företeelsen och tull och polis bör utbildas för att ytterligare kunna beivra den omfattande hundsmugglingen.

Enligt motion 2005/06:MJ209 (m) yrkande 1 bör djurskyddsförordningen ändras så att begreppet hetsning införs i denna. Djurskyddsförordningen bör enligt motionens yrkande 2 ändras så att personer, vilka dömts för att ha plågat djur genom att hetsa dem mot människor eller föremål, permanent mister rätten att inneha individer av den aktuella djurtypen. Även enligt motion 2005/06:MJ357 (s) bör åtgärder vidtas mot kamphundar och i motion 2005/06:MJ461 (kd) yrkas tillkännagivande om att införa importstopp av hundar av kamphundsraser. I motion 2005/06:MJ518 (kd) yrkande 18 yrkas tillkännagivande om att polisen snabbt skall kunna ingripa och omhänderta hundar vid misstanke om att en hundägare använder en hund i hotsyfte eller missköter den och i yrkande 19 krävs skärpta regler mot avel av kamphundar.

Ett ökat ägaransvar med möjlighet till sanktioner bör enligt motion 2005/06:MJ480 (fp) yrkande 1 kunna krävas av ägare av sällskapsdjur som missköter sig. Förvildade sommarkatter, övergivna smådjur och hundar som lämnas vind för våg är resultatet av djurens låga status i samhäl-

let kombinerat med bristande sanktionsmöjligheter mot oansvariga djurägare och djurplågåre. Hur djurägare som missköter sig skall kunna straffas bör därför utredas. Enligt motionens yrkande 2 bör en allmän översyn göras av tillsynslagen vad gäller sällskapsdjur. Att ta hand om, fostra och ansvara för ett sällskapsdjur som exempelvis hund, katt eller mindre smådjur som kanin kräver dessutom mognad, ekonomiska resurser och ansvarskänsla under många års tid.

Behovet av att höja kattens status i samhället uppmärksammas i motion 2005/06:MJ242 (m). Lämpligheten av att en katt skall betraktas som ett hittegods bör också genomlysas. I motion 2005/06:MJ372 (fp) yrkande 1 framhålls kattägarens skyldighet att märka och kastrera sina katter. I fråga om kattägares ansvar för tillsyn av sina djur anförs i yrkande 2 att lagen om tillsyn över hundar och katter bör stärkas så att samma krav ställs på kattägare som på hundägare när det gäller ansvar och tillsyn. Enligt motionens yrkande 3 bör det vara brottsligt att överge en katt eller annat djur. Det bör betraktas som djurplågeri.

Utskottets ställningstagande

Smuggling av hundar m.m.

Jordbruksminister Ann-Christin Nykvist anförde i ett interpellationssvar (2004/05:549) den 19 maj 2005 att det är väsentligt att Sverige vidtar åtgärder för att förhindra att rävens dvärgbandmask kommer in i Sverige. Om smittade hundar och katter kommer in i landet finns en risk att den svenska rävstammen smittas och naturen kontamineras. En sådan utveckling skulle på sikt kunna äventyra den svenska livsstilen med friluftsliv, skogspromenader, bärplockning m.m. Därtill kommer riskerna på kort sikt för ägarna och andra som umgås med smittade hundar och katter. Den som klappar ett djur som bär på rävens dvärgbandmask riskerar att få i sig parasitägg och därmed att drabbas av ett mycket allvarligt sjukdomstillstånd med blåsbildningar i inre organ.

Den ökande smugglingen av hundar till Sverige är oroande. Jordbruksministern välkomnar därför att frågan uppmärksammas så att allmänheten får upp ögonen för vilka risker det kan innebära att köpa en hund som förts in i landet i strid mot gällande regler. Det är samtidigt viktigt att debatten förs på ett sakligt plan och att riskerna värderas på ett realistiskt sätt.

Införsel av vuxna hundar eller halvstora valpar utan avmaskning innebär en uppenbar risk för den enskilde djurägaren och på sikt för samhället i stort. Den tilltagande smugglingen gäller dock i första hand mycket små valpar, vilka utgör en liten smittspridningsrisk avseende rävens dvärgbandmask. Detta beror på omständigheter kring parasitens livscykel och spridningssätt. I likhet med andra bandmaskar är rävens dvärgbandmask beroende av olika värddjur för sin utveckling. En hund kan inte smittas av en annan hund, katt eller räv, utan måste äta ett djur som är mellanvärd

för parasiten, dvs. en sork eller annan smågnagare, för att smittas. Bedömningen är att en valp som aldrig varit utomhus i praktiken inte löper risk att smittas, även om valpens mor skulle bära på dvärgbandmask i sin tarm.

För att förhindra att en hund eller katt för med sig rävens dvärgbandmask till Sverige krävs en enkel avmaskning med ett receptfritt avmaskningsmedel före införseln. Krav på sådan avmaskning, utförd av veterinär, ingår i gällande införselregler som framgår av den nya EG-förordningen på området (Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 av den 26 maj 2003 om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG.) Förordningen kompletteras av föreskrifter från Statens jordbruksverk (SJVSF 2004:55 om införsel av sällskapsdjur). Jordbruksministern bedömer att gällande införselbestämmelser ger ett tillräckligt skydd mot rävens dvärgbandmask. Kommissionen skall år 2007 göra en översyn av förordningen (998/2003) för att utvärdera de särskilda införselkrav avseende rabieskontroll och avmaskning som gäller för Sverige, Storbritannien, Irland och Malta. Sverige kommer i samband med denna översyn att kräva att avmaskningskravet upprätthålls.

Men självklart är jordbruksministern inte nöjd med att vi har bra regler om de inte efterlevs. Åtgärder behövs på många plan för att stävja smugglingen. Dels behövs uppmärksamhet från Tullverkets sida för att så långt möjligt upptäcka och beivra smugglingsfallen, dels behövs information till djurägare och presumtiva djurägare om riskerna för dem själva och på sikt för allmänheten.

Genom underrättelseverksamhet och spaning har Tullverket avslöjat organiserad hundsmuggling vid Sveriges gräns. Åtal har väckts och smugglarna har befunnits skyldiga till smugglingsbrott, vilket i några fall lett till fängelsestraff. I de hundratal fall där Statens jordbruksverk har anmält till Tullverket att uppenbart insmugglade hundar redan finns i landet har däremot inte åtal väckts i något fall. Jordbruksverket anser att detta är ett stort problem, eftersom det kan ge en signal till allmänheten om att det är riskfritt att smuggla in hundar så länge man inte fastnar i tullfiltret vid gränsen. Tullverket och Jordbruksverket utökar nu sitt samarbete för att effektivisera åtgärderna framför allt mot den organiserade smugglingen för att komma åt också bulvaner inne i landet.

En utredning pågår för närvarande om Tullverkets befogenheter enligt lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen (inregränslagen). I utredningsuppdraget ingår att även se över Tullverkets befogenheter när det gäller kontroll av djurhälsovillkor vid införsel från andra EU-länder.

Statens veterinärmedicinska anstalt undersöker årligen rävar med avseende på rävens dvärgbandmask, men inga fall har påvisats i Sverige. I dagsläget bedöms det därför inte finnas smittrisker i samband med friluftsliv, bärplockning m.m.

För att Sverige skall kunna behålla sin frihet från rävens dvärgband-mask är det av största vikt att allmänheten informeras om betydelsen av att följa gällande djurhälsobestämmelser vid införsel av sällskapsdjur till Sverige och om riskerna med att köpa valpar av okänt ursprung. Genom förbättrad information kan efterfrågan på insmugglade hundar minska.

Jordbruksverket bedriver informationsverksamhet om betydelsen av att följa införselbestämmelserna. Utöver information på verkets webbplats ger verket ut skriftligt informationsmaterial som även förts in i fackpress som riktar sig till hundägare, jägare m.fl. Nyligen har Jordbruksverket inrättat en arbetsgrupp med representanter från djurägarorganisationer, myndigheter, veterinärförbund m.fl. för att samarbeta i frågor rörande införsel av sällskapsdjur. Gruppen kommer bl.a. att diskutera lämpliga strategier för att nå ut till relevanta grupper med information om riskerna i samband med illegal införsel av djur.

Jordbruksministern anförde avslutningsvis att hon kommer att följa arbetet i den nyinrättade arbetsgruppen för att hålla sig underrättad om de åtgärder som vidtas för att förbättra informationen. Hon följer även den pågående utredningen om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gränser till andra EU-länder.

I frågesvar den 30 november (2005/06:444, 450, 451 och 452) och den 7 december 2005 (2005/06:511) om djurplågeri och smittspridning vid hundsmuggling anfördes sammanfattningsvis att det är viktigt att komma till rätta med smugglingen av hundar, och jordbruksministern följer därför aktivt frågan och arbetet i Jordbruksverkets referensgrupp. Efter att ha inhämtat mer information kommer jordbruksministern att ta ställning till om ytterligare åtgärder behövs och om frågan skall tas upp på EU-nivå.

Utskottet har inhämtat att Jordbruksverket har inlett ett program med olika åtgärder för att bidra med såväl förebyggande som direkta insatser. Statens veterinärmedicinska anstalt har gjort en omvärldsanalys och bedömt riskerna med insmugglade hundar, bl.a. beroende på vilket land de kommer från. Jordbruksverket har därefter, i samråd med Statens veterinärmedicinska anstalt, infört riskbaserade och förenklade riktlinjer för hantering av smugglade djur för ett effektivare smittskydd. Riktlinjerna har distribuerats till veterinärer. Enligt provtagningsförordningen (SFS 1998:134) har Jordbruksverket rätt att isolera eller avliva djur för att förhindra att sjukdom sprids i landet. Djur som utgör en rabiesrisk för landet sätts i karantän eller avlivas. Om djuret är olovligt infört från ett land där risken är låg eller obefintlig att djuret kan medföra smitta till Sverige kan Jordbruksverket göra bedömningen att det räcker med en isolering i hemmet. Avsikten är att alla hundar skall avmaskas innan de kommer till Sverige och om detta inte görs kan djurägarna uppsöka veterinär och få detta gjort så fort som möjligt utan att behöva riskera att hunden avlivas om den kommer från ett s.k. lågriskland. På detta sätt behandlas betydligt fler av de djur som hittas. Jordbruksverket följer sjukdomsutvecklingen i

omvärlden och har beredskap för att förändra hanteringen av insmugglade djur om det krävs. Frågor om hundsmugglingen har behandlats på ett tillsynsseminarium för landets länsstyrelser i början av februari 2006.

Jordbruksverket förde i juli 2005 upp frågan inom EU och informerade om den organiserade smugglingen vid ett veterinärt expertgruppsmöte arrangerat av EU-kommissionen. Övriga medlemsstater uppmanades att öka kontrollen vid unionens gränser men också att uppmärksamma problemet med smuggling inom EU.

Vid smuggling av valpar till Sverige rör det sig enligt Jordbruksdepartementet i många fall om organiserad brottslighet, där hela valpkullar smugglas in i landet för vidare försäljning. Ofta gäller det dvärghundsraser, bl.a. chihuahua, mops och yorkshireterrier. Enligt Jordbruksverket kommer valparna i de flesta fall från Polen, Rumänien och Ungern. Det olagliga i denna hantering är att valparna tas in i Sverige utan att uppfylla djurhälsovillkoren enligt rådets direktiv 92/65/EEG om djurhälsovillkor vid handel med vissa djurslag. När det gäller den organiserade smugglingen av små valpar avser dock invändningarna inte i huvudsak risker för smittspridning, utan djurskyddsproblem i samband med hanteringen i valpens hemland och under transporten till Sverige.

EG:s rättsakter om djurhälsovillkor för förflyttning av hundar omfattar endast åtgärder för att förhindra spridning av rävens dvärgbandmask och rabies och ger ingen rättslig grund för bestämmelser som syftar till att förhindra eventuell spridning av andra sjukdomar i samband med införsel av hundar. Med hänsyn till att djurskyddsproblemet framför allt består i hur hundarna hanteras i uppfödarlandet och under transport är enligt Jordbruksdepartementet de svenska möjligheterna att påverka hanteringen ganska begränsade, särskilt om smugglingen endast sker inom gränserna för den inre marknaden där möjligheterna att göra kontroller vid gränspasseringar mellan olika länder är mycket begränsade. Ett sätt är att genom information försöka begränsa efterfrågan på smugglade hundar.

Tullverkets möjligheter att utföra kontroller av resenärer från andra EU-länder är således små. Kontroller får i princip endast utföras om Tullverket har anledning att misstänka brott. Det är Tullverket som utreder smugglärenden och strafförelägger eller åtalsanmäler till allmän domstol. Genom underrättelseverksamhet och spaning har Tullverket enligt vad utskottet erfarit avslöjat organiserad hundsmuggling vid Sveriges gräns. Åtal har väckts och smugglarna har befunnits skyldiga till smugglingsbrott, vilket har lett till att minst fyra personer har dömts till fängelsestraff om 5–9 månader. Vidare har Tullverket under det sista halvåret 2005 utdömt strafförelägganden i ett antal ärenden där djurägare i landet bevisligen smugglat hundar. Ägarna får böta i genomsnitt 8 000 kr.

Utskottet har ingen annan uppfattning än den som framförs i motionerna 2005/06:MJ201 (c), 2005/06:MJ239 (m), 2005/06:MJ466 (fp), 2005/06:MJ499 (s) och 2005/06:MJ552 (s) om att kraftfulla åtgärder krävs både för att förhindra smuggling av hundar och för att dvärgbandmasken

inte skall få fäste i Sverige. Utskottet förutsätter att regeringen ägnar dessa frågor fortsatt uppmärksamhet och vidtar lämpliga åtgärder, även inom EU. Utöver detta uttalande är utskottet inte berett att föreslå någon åtgärd från riksdagens sida med anledning av motionerna. Motionerna bör lämnas utan vidare åtgärd.

Hundar och katter m.m.

När det gäller frågor om åtgärder mot kamphundar redovisade jordbruksminister Ann-Christin Nykvist den 14 december 2005 i ett frågesvar (2005/06:570) att det i dag finns ett omfattande regelverk som ger polisen och tillsynsmyndigheterna möjlighet att på olika sätt ingripa mot hundägare som har en aggressiv hund. I 19 § djurskyddsförordningen (1988:539) finns bestämmelser som innebär att det är förbjudet att inneha eller genom avel frambringa hundar som har extremt stor kamplust, lätt blir retade och biter, bara med svårighet kan förmås avbryta ett angrepp och har en benägenhet att rikta sitt kampintresse mot människor eller andra hundar. Tendenser till aggressivt beteende är inte möjligt att generellt hänföra till någon speciell ras. Något generellt förbud mot att ha vissa raser finns därför inte.

Hundägarens ansvar regleras i lagen (1943:549) om tillsyn över hundar och katter. I lagen slås det bl.a. fast att hundar skall hållas under sådan tillsyn som behövs för att förebygga att de orsakar skador eller avsevärda olägenheter. Det är hundägarens ansvar att se till att hunden inte utgör en fara för andra och hundägaren har ett strikt ansvar för de skador som hunden orsakar. Polisen får besluta att en hund som visat benägenhet att bita skall omhändertas om tillsynen av hunden har eftersatts. Eftersatts tillsynen av en hund får polisen även meddela de beslut som omständigheterna kräver, t.ex. att hunden skall ha munkorg, hållas bunden eller instängd.

Sedan den 1 januari 2001 gäller enligt 1 § lag (2000:537) om märkning och registrering av hundar att en hundägare skall låta märka och registrera sin hund så att den kan identifieras. Kravet på märkning tillkom bl.a. för att polisen lättare skall kunna ingripa mot hundar som utgör eller kan komma att utgöra en fara för människor eller andra djur eller som det annars finns särskilda skäl att ingripa mot.

Jordbruksministern anser att det är allvarligt när hundägare inte tar ansvar för sin hund. Frågan om vilka åtgärder som bör vidtas för att ytterligare stärka hundägaransvaret bereds därför för närvarande inom Jordbruksdepartementet.

Hundansvarsutredningen avlämnade i maj 2003 betänkandet Hund i rätta händer – Om hundägarens ansvar (SOU 2003:46). Utredningen anför att farliga hundar inte är ett enhetligt problem utan kan ha vitt skilda orsaker i olika fall. Det konstateras att det i dag ställs högre krav på hundägares kontroll över sina hundar än tidigare. Vidare sägs att det har tillkommit vissa företeelser som skapar rädsla och osäkerhet i samhället,

t.ex. att hundar används som vapen. Mot bakgrund bl.a. härav blir slutsatsen att den nuvarande tillsynslagen inte är anpassad för dagens förhållanden vad gäller olika typer av problem med farliga hundar och hundägare.

Utredaren föreslår därför en ny lag om tillsyn över hundar och katter. Hundar skall enligt den föreslagna tillsynslagen hållas under sådan tillsyn och skötas på ett sådant sätt som med hänsyn till deras natur och övriga omständigheter krävs för att förebygga att de orsakar skador eller avsevärda olägenheter. Ägaren eller innehavaren av en hund skall precis som i dag ha ett strikt ansvar för skador som hunden orsakar. Om tillsynen över en hund brister får polismyndigheten meddela förelägganden och förbud. Polismyndigheten skall även få besluta om att omhänderta en hund om inte mindre ingripande åtgärder är tillräckliga. Efter utredning skall polismyndigheten få sälja, på annat sätt överlåta eller avliva hunden. För att förebygga framtida problem orsakade av personer som visat sig vara grovt olämpliga att hantera hundar skall polismyndigheten kunna förbjuda sådana personer att ha hand om hundar. Den föreslagna tillsynslagen ger polismyndigheten möjlighet att omhänderta en omärkt hund eller en hund utan någon ägare antecknad i det befintliga centrala hund- och ägarregistret. I betänkandet föreslås bl.a. att bestämmelsen i 19 § djurskyddsförordningen, dvs. förbudet att inneha eller genom avel frambringa hundar som har extremt stor kamplust, skall upphävas, främst på grund av att bestämmelsen är svår att tillämpa.

Enligt 29 § djurskyddsförordningen och Djurskyddsmyndighetens föreskrifter är avel med sådan inriktning att den kan medföra lidande för djuren förbjuden. Djur som nedärver missbildning eller andra egenskaper som medför lidande för avkomman eller negativt påverkar avkommans naturliga funktioner får inte användas i avel. Ett djur får inte heller användas i avel om det nedärver disposition för hög frekvens allvarliga sjukdomsfall eller förlossningssvårigheter eller om det saknar förmåga att föröka sig på ett naturligt sätt. I Hundansvarsutredningen föreslås ett tillägg till 29 § djurskyddsförordningen som innebär att hundar som kan förväntas nedärva okontrollerbar aggressivitet inte skall få användas i avel. Betänkandet bereds inom Regeringskansliet.

Djurskyddsmyndigheten har den 13 december 2005 redovisat ett regeringsuppdrag att utreda frågor om efterlevnad av lagen (2000:537) om märkning och registrering av hundar m.m. Undersökningen visar att en majoritet av Sveriges hundar, i dagsläget ca 56 %, är registrerade i det centrala hundregistret. Sammanfattningsvis gör Djurskyddsmyndigheten bedömningen att det centrala hundregistret är ett register med god kvalitet och att antalet registrerade hundar i registret stadigt ökar. Rapporten bereds i Jordbruksdepartementet.

Utskottet föreslår att motionerna 2005/06:MJ209 (m) yrkandena 1 och 2, 2005/06:MJ357 (s), 2005/06:MJ461 (kd), 2005/06:MJ480 (fp) yrkandena 1 och 2 och 2005/06:MJ518 (kd) yrkandena 18 och 19 lämnas utan vidare åtgärd i avvaktan på resultatet av de överväganden som pågår i Regeringskansliet.

Flera motioner tar upp frågan om ansvar för tillsyn av katter. Jordbruksminister Ann-Christin Nykvist anförde den 19 oktober 2005 och den 15 februari 2006 i frågesvar (2005/06:107 och 962) att det är olyckligt när katter lämnas utan tillsyn och understryker att man som kattägare har ett dubbelt ansvar för sitt djur, nämligen dels ett djurskyddsmässigt ansvar enligt djurskyddslagen, dels ett ägarmässigt ansvar enligt lagen om tillsyn över hundar och katter. Det är i dag ett stort problem med hemlösa katter. Katthemmen m.fl. gör här en mycket värdefull insats för att försöka komma till rätta med dessa problem. För närvarande är det obligatoriskt att märka och registrera hundar men något motsvarande gäller inte för katter. Många ansvarstagande kattägare märker dock sina katter redan i dag.

Djurskyddsmyndigheten har nyligen redovisat en rapport (dnr 2005-501) med uppdrag att utreda frågor om efterlevnad av lagen (2000:537) om märkning och registrering av hundar m.m. Uppdraget omfattade även att undersöka hur många katter som märks och med vilken metod, att analysera orsakerna till en eventuell låg efterlevnad av märkningskravet för hund samt att lämna förslag till hur efterlevnaden av märkningskravet kan öka. Avseende katter framgår av Djurskyddsmyndighetens rapport att det finns ca 1 200 000 katter i hushåll i Sverige i dag. Undersökningen visar också att omkring 22 % av katterna är märkta. Av dessa är 86 % tångmärkta och 14 % är chipmärkta. Jordbruksministern har genom rapporten fått ytterligare underlag för att intensifiera den beredning som nu pågår inom Regeringskansliet för arbetet med att stärka ägaransvaret för katter.

Enligt ordningslagen (1993:1617) kan en kommun meddela föreskrifter för att upprätthålla den allmänna ordningen. Utskottet har erfarit att flera kommuner, bl.a. Hjo, Östhammar och Stockholm, i lokala ordningsföreskrifter har krav på att katter skall vara kopplade, ha halsband eller vara idmärkta på ett sätt som möjliggör kontakt med ägaren.

Utskottet föreslår att motionerna 2005/06:MJ242 (m) och 2005/06: MJ372 (fp) yrkandena 1–3 lämnas utan vidare åtgärd i avvaktan på resultatet av den fortsatta beredningen av dessa frågor.

Djur i nöjesbranschen

Utskottets förslag i korthet

Utskottet föreslår att motioner om villkor för vård och förvaring av elefanter och sjölejon (m) och om förbud mot vilda och exotiska djur på cirkus (s, fp) lämnas utan vidare åtgärd.

Jämför reservation 19 (mp).

Motionerna

I motion 2005/06:MJ248 (m) anförs att villkoren för vård och förvaring av elefanter och sjölejon som används av cirkusar bör vara desamma som gäller för de djur som hålls i djurparker.

Enligt motion 2005/06:MJ468 (fp) yrkande 1 bör användningen av vilda och exotiska djur på cirkus förbjudas. Djuren fraktas runt, tvingas tillbringa sina liv i trånga utrymmen och blir ibland fastkedjade mellan uppträdandena. I många länder i Europa har vilda och exotiska djur på cirkusar förbjudits. Sverige bör följa denna utveckling. Enligt motionens yrkande 2 bör strängare djurskyddsregler införas för övriga domesticerade djur i cirkusverksamhet. Även enligt motion 2005/06:MJ563 (s) bör användningen av exotiska och vilda djur förbjudas. Regelverket för cirkusdjuren bör skärpas markant.

Utskottets ställningstagande

Djurskyddsmyndighetens föreskrifter innehåller bestämmelser om att alla cirkusar skall inspekteras av länsstyrelsen innan de inleder sin säsong. Länsveterinären skall då kontrollera djuren, stallutrymmena och transportfordonen. De djur som medföljer cirkusen och visas för allmänheten måste delta i föreställningen. Inget godkännande behövs från Djurskyddsmyndigheten förutom för arter som har tagits upp på bilaga A till EU:s Citesförordning. Apor, rovdjur med undantag för tamhundar och tamkatter, säldjur med undantag för sjölejon, noshörningar, flodhästar, hjortdjur med undantag för renar, giraffer, kängurur, rovfåglar, strutsfåglar och krokodildjur får inte visas offentligt vid cirkus, varieté eller liknande företag enligt 35 § djurskyddsförordningen (1988:539).

För att visa djur i djurparker och liknande anläggningar krävs att anläggningarna är godkända av länsstyrelsen innan de tas i bruk. Med djurparker och liknande anläggning avses tropikhus, friluftsmuseer, parklekar, 4 H-gårdar m.m. Även djur som används som ”dragplåster” i affärer och restauranger etc. omfattas. Däremot inbegrips inte anläggningar med enbart ryggradslösa djur. Kommunerna har det lokala tillsynsansvaret över all djurhållning som ingår i begreppet offentlig förevisning av djur.

Utskottet har inhämtat att Djurskyddsmyndigheten under år 2005 inledde ett projekt för att revidera stora delar av det regelverk som myndigheten tog över vid myndighetsstarten 2004. Projektets syfte är att anpassa

reglerna till nya kunskaper om djur och djurskydd samt att förtydliga och förenkla reglerna samt att uppdatera reglerna med hänsyn till nya och ändrade EG-direktiv och Europarådskonventioner. Arbetet utförs i grupper där sakkunniga handläggare arbetar tillsammans med jurister.

I projektets inledningsskede gick myndigheten ut i en vid krets och efterfrågande synpunkter på det befintliga regelverket. Ett hundratal olika myndigheter och organisationer, bl.a. branschorganisationer, intresseorganisationer, kommuner och länsstyrelser, har lämnat synpunkter på regelverket. Efter att synpunkterna har sammanställts och bakgrundsmaterial i form av forskningsrapporter inhämtats har nya föreskriftsförslag upprättats. Under denna fas av projektet har Djurskyddsmyndigheten regelbundet diskuterat flera av de olika regelförslagen i samrådsgrupper och med sakkunniga experter. Samrådsgrupperna består av företrädare för näringslivet, andra myndigheter, intresseorganisationer och djurhälsovården samt myndighetens egna djurskyddsinspektörer, etologer, byggnadsingenjörer, veterinärer och jurister. De flesta förslagen kommer att skickas ut på remiss under första halvåret av 2006 och beräknas träda i kraft under perioden augusti 2006–augusti 2007. De föreskrifter som ingår i projektet är bl.a. Djurskyddsmyndighetens föreskrift (DFS 2004:20) om djurhållningen vid cirkusar, (DFS 2004:25) om undantag från kravet på veterinär medverkan vid offentlig tävling med djur och (DFS 2005:2) om träning och tävling med djur.

Utskottet tillstyrkte vid riksdagsbehandlingen av regeringens proposition 2004/05:72 Förbättrad djurskydds- och livsmedelstillsyn de förslag och bedömningar som syftade till att inom ramen för den nuvarande tillsynsorganisationen stärka den lokala djurskyddstillsynen (bet. 2004/05:MJU10, rskr. 2004/05:200). Genom riksdagens beslut öppnades en möjlighet för en statlig myndighet att i samråd med en kommun ta över tillsynen för en viss anläggning i sådana fall då verksamheten exempelvis har särskilt stor omfattning eller är komplicerad, t.ex. när det gäller anläggningar över vilka tillsynen kräver särskild kompetens hos inspektören, såsom försöksdjursanläggningar, cirkusar m.m. Den nya bestämmelsen, som har införts i 24 b § djurskyddslagen, bör enligt utskottets uppfattning möjliggöra ett stärkt djurskydd i de aktuella fallen.

Utskottet utgår från att de frågor som tas upp i motionerna 2005/06: MJ248 (m), 2005/06: MJ468 (fp) yrkandena 1 och 2 och 2005/06: MJ563 (s) är föremål för regeringens uppmärksamhet. Motionerna bör lämnas utan vidare åtgärd.

Exotiska djur

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker motioner om import av giftormar (m, fp), att reglerna om innehav av orm bör ses över (m, fp), om behovet av nationella regler och en nationell lista över farliga djur (fp), att handeln med exotiska djur bör kartläggas (mp) och om behovet av regler för giftiga ormar i hemmet (s). Motionerna avstyrks med hänvisning till att frågorna är föremål för regeringens uppmärksamhet.

Jämför reservationerna 20 (fp, kd) och 21 (mp).

Motionerna

Enligt motion 2005/06:MJ207 (m) bör det vara förbjudet att importera giftormar till Sverige och enligt motion 2005/06:MJ261 (fp) yrkande 2 bör reglerna för import skärpas.

I motionerna 2005/06:MJ215 (fp) och 2005/06:MJ241 (m) anförs att reglerna för att inneha orm bör ses över eller skärpas och enligt motion 2005/06: MJ261 (fp) yrkande 1 finns behov av att skapa nationella regler för hållande av ormar och giftiga djur. Motionären i motion 2005/06:MJ261 (fp) yrkande 3 pekar på att en nationell lista över farliga djur bör upprättas. Enligt motion 2005/06:MJ515 (mp) bör handeln med exotiska djur kartläggas, innehav bör inventeras och förbud bör övervägas. I motionerna 2005/06: MJ558 (s) och 2005/06:MJ575 (s) anförs att regler för giftiga ormar i hemmet bör skärpas och i flerbostadshus bör giftiga ormar och andra giftiga kräldjur förbjudas.

Utskottets ställningstagande

Enligt Jordbruksverkets föreskrifter (SJVFS 1996:52 och SJVFS 2004:52) om införsel av sällskapsdjur är det tillåtet att föra in reptiler i Sverige under vissa villkor, bl.a. att importören är registrerad hos Jordbruksverket och att djuren är uppfödda i fångenskap. Enstaka, högst sammanlagt tre stycken ormar, får fritt föras in i Sverige från EU/Efta-länder. För införsel från tredjeland av bl.a. ormar krävs införseltillstånd i varje särskilt fall. För införsel av reptiler gäller även rådets förordning om artskydd (EG) nr 338/97 med restriktioner beträffande införsel av utrotningshotade och skyddade arter. Tullverket har befogenheter att kontrollera införseln av djur enligt smuglingslagen (2000:1225) och inregränslagen (1996:701). Grundläggande bestämmelser för hållandet av ormar finns i 9 kap. 1–4 och 6–20 §§ Djurskyddsmyndighetens föreskrifter och allmänna råd om villkor för hållande, uppfödning och försäljning m.m. av djur avsedda för sällskap och hobby (DFS 2004:16).

Jordbruksverket har tidigare bedömt att de flesta giftormar i privat ägo torde stamma från avel inom landet och inte från införsel. När det gäller illegal handel med reptiler torde enligt Jordbruksdepartementet djurskyddsproblem förekomma på grund av att djuren sannolikt transporteras på ett olämpligt sätt utan hänsyn till deras behov. Om den illegala handeln rör utrotningshotade arter finns det även risk för utarmning av faunan och hot mot den biologiska mångfalden. Slutligen föreligger även risker för människor och djur om farliga giftormar hanteras av personer som saknar erforderliga kunskaper.

Regeringen får enligt 9 kap. 11 § miljöbalken föreskriva att vissa djur inte utan särskilt tillstånd av kommunen får hållas inom områden med detaljplan eller områdesbestämmelser, om sådana föreskrifter behövs för att hindra att olägenheter för människors hälsa uppstår. I förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd anges i 39 § att en kommun får föreskriva att orm samt förutom nötkreatur, häst, get, får eller svin också pälsdjur eller fjäderfä, som inte är sällskapsdjur, inte får hållas inom område med detaljplan eller områdesbestämmelser utan särskilt tillstånd av den kommunala miljönämnden. Ett sådant tillstånd får förenas med särskilda villkor. Många kommuner har i sina lokala hälsoskydds-föreskrifter bestämmelser om tillståndskrav för att hålla orm. Bestämmelsen är straffsanktionerad i 29 kap. 9 § miljöbalken.

Jordbruksminister Ann-Christin Nykvist anförde i ett frågesvar den 6 april 2005 (2004/05:1300 och 1326) att i Djurskyddsmyndighetens föreskrifter (DFS 2004:16) om villkor för hållande, uppfödning och försäljning m.m. av djur avsedda för sällskap och hobby finns detaljerade bestämmelser om hur giftormar skall hållas för att bl.a. förhindra att de rymmer. Terrariet skall t.ex. vara försett med lås, en skylt med korrekt artnamn samt en varningsskylt med upplysning om att terrariet innehåller giftormar. Lokalen som terrariet förvaras i skall vara rymningssäker, dvs. ventiler skall vara försedda med nät, dörrar och fönster skall hållas stängda m.m. Dessa bestämmelser är bindande såväl för människor som håller ormar yrkesmässigt som för privatpersoner. Utöver bestämmelserna i Djurskyddsmyndighetens föreskrifter får kommuner enligt förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd föreskriva att ormar inte får hållas utan särskilt tillstånd inom områden med detaljplan eller områdesbestämmelser. Jordbruksministern följer denna fråga och utesluter inte att åtgärder kan vara nödvändiga för att öka allmänhetens skydd mot giftiga ormar. I nuläget anser jordbruksministern dock inte att det finns anledning att vidta åtgärder för att reglera innehavet av giftormar.

Miljöbalkskommittén har i betänkande (SOU 2004:37) Miljöbalkens sanktionssystem och hänsynsregler föreslagit att underlåtenhet att söka tillstånd för hållande av djur inte skall vara straffsanktionerad. Samtidigt konstaterar utredningen att möjligheten att döma till straff anses vara ett användbart instrument för att komma till rätta med de problem som finns med ormar och då särskilt giftormar. Situationen med giftormar påminner

mycket om förhållandena med s.k. kamphundar. Det är framför allt säkerheten för människor och andra djur som är ett problem. Utredningsbetänkandet har varit på remiss och en proposition är aviserad till den 22 mars 2006.

I lagrådsremiss den 16 februari 2006 med anledning av betänkandet föreslår regeringen att tillståndsplikten för hållande av djur avkriminaliseras. Vidare anförs att de nuvarande reglerna ger möjlighet att föreskriva om tillståndsplikt endast inom områden som omfattas av detaljplan eller områdesbestämmelser. Giftormar och liknande djur kan vålla samma typ av problem även utanför sådana områden. Det bör därför övervägas om en reglering i fråga om hållande av djur som innebär säkerhetsproblem för människor inte borde vara densamma överallt i landet. Det är när djurhållning kan leda till allvarliga säkerhetsproblem som det kan vara motiverat att förena en tillståndsplikt med straffansvar. Den nuvarande kriminaliseringen är inte motiverad och bör upphävas. Frågan om kriminalisering av djurhållning bör ses över särskilt.

Utskottet utgår från att regeringen fortsatt ägnar denna fråga vederbörlig uppmärksamhet och initierar de regeländringar som bedöms erforderliga. Det anförda innebär enligt utskottet att riksdagen inte bör vidta några ytterligare åtgärder med anledning av motionerna 2005/06:MJ207 (m), 2005/06: MJ215 (fp), 2005/06: MJ241 (m), 2005/06: MJ261 (fp) yrkandena 1–3, 2005/06: MJ515 (mp), 2005/06: MJ558 (s) och 2005/06: MJ575 (s).

Grytjakt

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker med hänvisning till pågående arbete motioner om att grytjakt och grytanlagsprov (s, fp, v, mp) bör förbjudas. Jämför reservation 22 (v, mp) och särskilt yttrande 3 (fp).

Motionerna

Enligt motionerna 2005/06: MJ330 (mp) yrkande 1 och 2005/06: MJ478 (fp) bör grytjakt förbjudas. Grytjakt går ut på att jakthundar skall lära sig att driva ut räv ur gryt eller markera var grävlingar gömmer sig. Grytjakten är en tuff jakt och det är inte ovanligt att även hunden får blesstyrer. Det går utmärkt att jaga såväl grävling som räv ovan jord med gott resultat. Även grytanlagsproven bör förbjudas enligt motion 2005/06: MJ330 (mp) yrkande 2. Nära förknippat med grytjakten är den testverksamhet – grytanlagsproven – som anordnas i konstgjorda gryt och med grävlingar som hålls i fångenskap för ändamålet. Också i motionerna 2005/06: MJ495 (v) och 2005/06: MJ562 (s) yrkas tillkännagivande om förbud på grytjakt och grytprov.

Utskottets ställningstagande

Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA) anförde i ett yttrande till Jordbruksdepartementet den 6 februari 2004 (dnr 332/99) om användning av levande grävling vid grytanlagsprov att enligt de studier som bedrivits (rapporten Fysiologiska reaktioner och beteende hos grävlingar i grytanlagsprov och i andra situationer) är det sannolikt att den grytanlagsprovverksamhet som bedrivs för närvarande inte är förenlig med djurskyddslagen. SVA lämnar förslag på ett antal åtgärder i syfte att bättre anpassa grytanlagsproven till djurskyddslagens bestämmelser. Men, påpekar SVA, även andra åtgärder, som kan ligga utanför SVA:s kompetensområde att bedöma, kan vara nödvändiga. SVA:s yttrande och rapport har remissbehandlats. Jordbruksdepartementet begärde i december 2005 kompletterande upplysningar från Jordbruksverket i vissa frågor, grytjakt och bekämpande av smittsamma djursjukdomar, som uppkommit i samband med remissbehandlingen av SVA:s yttrande och rapport. Svar bör vara Jordbruksdepartementet tillhanda senast den 1 mars 2006. Utskottet föreslår att motionerna 2005/06:MJ330 (mp) yrkandena 1 och 2, 2005/06:MJ478 (fp), 2005/06: MJ495 (v) och 2005/06: MJ562 (s) lämnas utan vidare åtgärd i avvaktan på resultatet av den beredning som pågår av dessa frågor.

Veterinära frågor

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker motioner om konkurrenssituationen för privatpraktiserande veterinärer och distriktsveterinärer (fp, kd), veterinärvård av hästar vid tävling (kd), certifiering av hovslagare (m) och om djurhalsregister (fp) med hänvisning till att frågorna övervägs.

Jämför reservationerna 23 (fp), 24 (kd), 25 (m, fp, kd, c) och 26 (fp, kd).

Motionerna

Enligt motion 2005/06: MJ220 (fp) bör konkurrenssituationen på marknaden för veterinärvård av små husdjur ses över. Även i motionerna 2005/06: MJ518 (kd) yrkande 24 och 2005/06: MJ519 (fp) yrkande 10 om en ny organisation av veterinärväsendet bör konkurrenssituationen bli likvärdig mellan privatpraktiserande veterinärer och distriktsveterinärer.

Bestämmelsen i 33 § djurskyddsförordningen om att det vid offentlig tävling med djur skall finnas en veterinär som förordnats av Djurskyddsmyndigheten bör enligt motion 2005/06: MJ528 (kd) yrkande 6 ändras så att systemet med förordnande av tävlingsveterinärer vid hästtävlingar blir enklare och mindre kostsamt för arrangörerna. Kravet på anställning hos Djurskyddsmyndigheten bör avskaffas. I motionens yrkande 12 anförs att

veterinärvården av hästar vid tävling inte ensidigt bör delegeras till distriktsveterinärorganisationen. Det är angeläget att konkurrensneutralitet råder mellan olika ban- och tävlingsveterinärer.

Certifiering av hovslagare bör införas enligt motion 2005/06: MJ362 (m). En certifiering skulle stärka yrkeskunskapen, förbättra djurens situation och hjälpa hästägare att hitta kompetenta och kunniga hovslagare till sina hästar.

Regeringen bör enligt motionerna 2005/06: MJ519 (fp) yrkande 12 och 2005/06: So12 (fp) yrkande 4 skyndsamt genomföra de åtgärder som krävs för att få ett väl fungerande djursjukdataregister. Ett djurhälsoregister är ett hjälpmedel i förebyggande djurhälsovård och livsmedelskontroll.

Utskottets ställningstagande

I samband med behandlingen av Riksdagens revisorers förslag angående villkoren för veterinär verksamhet i maj 2003 beslutade riksdagen ett tillkännagivande med innebörd att regeringen borde tillsätta en oberoende utredning med uppdrag att lösa problem med fördelningen av det statliga bidraget, statens ansvar för sällskapsdjuren, Jordbruksverkets dubbla roller och den fältveterinära verksamheten (förs. 2002/03: RR12, bet. 2002/03: MJU10, skr. 2002/03: 230, 231).

Genom beslut den 16 juni 2005 tillkallade regeringen en särskild utredare för att utreda och vid behov föreslå förändringar av organisationen av den veterinära fältverksamheten och viss veterinär myndighetsutövning (dir. 2005:71). Utredaren skall analysera nuvarande organisation och alternativa organisatoriska lösningar av den veterinära fältverksamheten med utgångspunkten att konkurrensneutralitet mellan olika veterinärkategorier skall eftersträvas, den myndighetsutövning som utförs av praktiserande veterinärer och tillsyn över veterinär yrkesutövning. Målsättningen är att det skall finnas en väl fungerande organisation, organiserad på ett samhällsekonomiskt effektivt sätt för veterinär fältverksamhet i hela landet dygnet runt, vid utbrott av smittsamma djursjukdomar och för veterinära förvaltningsuppgifter som innefattar myndighetsutövning. Utredaren skall redovisa uppdraget senast den 1 april 2007. De frågor som tas upp i motionerna 2005/06: MJ220 (fp), 2005/06: MJ518 (kd) yrkande 24 och 2005/06: MJ519 (fp) yrkande 10 väntas bli belysta i samband med det arbetet. Utskottet föreslår därför att motionerna lämnas utan vidare åtgärd i berörd del.

Djurskyddsmyndigheten redovisade i en rapport den 29 oktober 2004 ett regeringsuppdrag att efter samråd med berörda myndigheter och organisationer identifiera och beskriva eventuella problem med nuvarande bestämmelser angående tävlingsveterinärer samt lämna förslag på lämpliga och kostnadseffektiva åtgärder med bibehållen djurskyddsnivå. Tävlingsarrangörerna anser enligt rapporten att djurskyddsläget är gott och att den veterinära närvaron i många fall kan reduceras. Stora delar av veterinärkåren å andra sidan anser att den veterinära tillsynen bör utökas. Djurskyddstillisy-

nen och dopningskontrollen på trav- och galoppbanor fungerar bra. På övriga tävlingar med hundar och hästar uppvisar dagens system flera brister såsom höga kostnader, i vissa fall bristande tillgänglighet och kompetens hos veterinärer, ingen veterinär tillsyn på vissa tävlingar och bristande dopningskontroll.

Efter remissbehandling efterfrågade Jordbruksdepartementet hos Djurskyddsmyndigheten en mer utförlig beskrivning av hur systemet med tillsynsavgift vid tävling med djur skall utformas. De kompletterande upplysningarna lämnades i en skrivelse till regeringen den 29 september 2005. Denna skrivelse har därefter remissbehandlats och ärendet bereds nu i Jordbruksdepartementet med avsikt att kunna avgöra detsamma i början av år 2006. Utskottet anser att en behandling av de frågor som tas upp i motion 2005/06:MJ528 (kd) yrkandena 6 och 12 bör anstå till dess regeringen redovisat förslag i detta avseende. Motionen bör lämnas utan vidare åtgärd i berörd del.

Utskottet har ingen annan uppfattning än den som framförs i motion 2005/06:MJ362 (m) om att det är angeläget att hovslagare är kunniga och kompetenta. Enligt förordningen (1993:1486) om godkännande av hovslagare kan hovslagare ansöka hos Djurskyddsmyndigheten om att bli certifierad hovslagare. För att bli certifierad krävs att man har den utbildning eller kunskap som krävs i Djurskyddsmyndighetens föreskrifter (DFS 2004:26) om godkännande av hovslagare.

Djursjukvårdsutredningen (Jo 2003:05) har i betänkandet (SOU 2005:98) Behörighet och ansvar inom djurens hälso- och sjukvård föreslagit legitimation för hovslagare. Utskottet har inhämtat från Jordbruksdepartementet att betänkandet remissbehandlas till den 15 mars 2006. I avvaktan på resultatet av den beredning som pågår av utredningens förslag föreslår utskottet att motion 2005/06:MJ362 (m) lämnas utan vidare åtgärd.

Den 1 september 2005 redovisade Utredningen om översyn av djursjukdata (Jo 2004:03) betänkandet (SOU 2005:74) Nytt djurhälsoregister – bättre nytta och ökad säkerhet. Enligt betänkandet är bristerna i djursjukdata i dag stora nog för att negativt påverka användbarheten av djursjukdata, trots svårigheter att mäta bristernas omfattning. Inrapporteringen till Jordbruksverket bedöms som bristande i olika stor utsträckning. Enligt betänkandet bedömer Statens veterinärmedicinska anstalt att djursjukdatabasen inte håller tillräcklig kvalitet för att kunna användas till sjukdomsövervakning.

I betänkandet föreslås att den nyligen tillsatta Veterinärutredningen (Jo2005:04) får i uppdrag att, beroende på hur dess förslag ser ut, pröva om Jordbruksverket fortsättningsvis är lämpligt som ansvarig myndighet. Förslagen innebär att insamlingen och bearbetningen av data läggs i en särskild verksamhetsgren inom Jordbruksverket och att systemet utvecklas till ett djurhälsoregister. Rapporteringen begränsas till lantbruksdjur och

vissa behandlingar av häst. Övriga förslag innebär förbättringsinsatser av långsiktig karaktär. Veterinärerna skall även fortsättningsvis vara de som rapporterar djurhälsouppgifter.

Betänkandet har remissbehandlats. Från Jordbruksdepartementet har inhämtats att sakområdet berör behörighetslagstiftningen för veterinärer, som behandlas i Djursjukvårdsutredningens nyss nämnda betänkande Behörighet och ansvar inom djurens hälso- och sjukvård (SOU 2005:98). En gemensam proposition planeras till våren 2007. Utskottet anser det lämpligt att avvakta resultatet av den fortsatta beredningen inom Regeringskansliet och föreslår att motionerna 2005/06:MJ519 (fp) yrkande 12 och 2005/06:So12 (fp) yrkande 4 nu lämnas utan åtgärd.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Internationella djurskyddsfrågor, punkt 1 (m, c)

av Jan Andersson (c), Bengt-Anders Johansson (m) och Cecilia Widgren (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om internationella djurskyddsfrågor. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ441 yrkande 5 och avslår motion 2005/06:MJ448 yrkande 16.

Ställningstagande

Vi anser att tillämpningen av djurhållningsregler och miljöregler är kostnadsdrivande. Det finns på sina håll, även i lagstiftningen, en ambition att Sverige tidigare än andra länder skall skärpa t.ex. djurhållningsregler. Ett aktuellt exempel är krav på utrymme för värphöns. De burar som inte längre godkänns i Sverige exporteras och används i Finland. De finska burarna exporteras i sin tur till Baltikum. Denna situation är ohållbar. Givetvis bör samma regler gälla i hela EU för att stärka den svenska konkurrenskraften. Sverige bör därför inte införa nya krav innan andra länder anammat den nu gällande svenska nivån. Där vi redan är bra behöver vi inte ta ytterligare steg. I den mån Sverige vill åstadkomma förändringar skall detta drivas via EU.

För att jordbruk och djurhållning skall vara hållbart måste balansen mellan det sociala, miljömässiga och det ekonomiska fungera. Om lantbrukaren mår bra och har hygglig ekonomi mår även djur och miljö väl. Detta bör ges regeringen till känna.

2. Internationella djurskyddsfrågor, punkt 1 (mp)

av Åsa Domeij (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ448 yrkande 16 och avslår motion 2005/06:MJ441 yrkande 5.

Ställningstagande

Djur har rätt till ett bra liv oberoende av om de lever i Sverige eller något annat land. Genom djurskyddslagen har vi definierat på vilken nivå vi vill ha djurskyddet på. I dag frångås dessa regler genom att en stor del av det kött som konsumeras i Sverige är importerat. Mot den bakgrunden anser Miljöpartiet att de djurprodukter som vi importerar skall komma från gårdar med samma djurskyddsstandard som svensk produktion har. Detta bör ges regeringen till känna.

3. Importförbud av hund- och kattskinn, punkt 2 (v, mp) av Åsa Domeij (mp) och Sven-Erik Sjöstrand (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om importförbud av hund- och kattskinn. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ534 yrkandena 1 och 2.

Ställningstagande

Under hösten 2002 kom uppgifter fram i medierna kring päls- och skinnindustrin i Sydostasien. Det var skrämmande bilder i TV av hur hundar knivhögs till döds och hur katter dränktes eller kvävdes med snaror. Uppgifter kom fram om att skinnen bl.a. användes som kragar på jackor.

Det vi kan göra är att förbjuda import av hund- och kattskinn till Sverige. I ett skriftligt svar på fråga i riksdagen, 2004/05:39, meddelar jordbruksminister Ann-Christin Nykvist att frågan om ett nationellt importförbud är förenat med svårigheter och att beredning fortfarande pågår. Det är nu viktigt att frågan inte förhalas ytterligare utan att ett importförbud av hund- och kattskinn införs skyndsamt.

Också inom många andra EU-länder upprördes allmänheten med all rätta över de barbariska scener som visades i tv-rutorna av hur hundar och katter flåddes levande. För att påtryckningarna på de länder som tillåter detta skall öka bör Sverige ta initiativ till att ett förbud mot import av hund- och kattskinn införs i hela EU. Detta bör ges regeringen till känna.

4. Tillsynsfrågor m.m., punkt 3 (fp)

av Lennart Fremling (fp) och Anita Brodén (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om utbildning av djurskyddsinspektörer. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ519 yrkande 11 och avslår motionerna 2005/06: MJ244 och 2005/06:MJ518 yrkandena 22 och 23.

Ställningstagande

Det finns totalt 90 000 tillsynsobjekt i Sverige. För att leva upp till Jordbruksverkets rekommendation om en tillsyn vart tredje år krävs ökade resurser. Djurplågeri och vanvård förekommer i Sverige liksom i andra länder. För att ett brott i lagens mening skall bedömas som djurplågeri måste djuret ha lidit svårt. Vanvården eller misshandeln måste dessutom ha skett uppsåtligt eller av grov oaktsamhet. Detta är enligt veterinärer och djurskyddsinspektörer svårt att dokumentera och bevisa på ett sätt som tillgodoser de krav som ställs i en rättslig instans. I dag finns ingen obligatorisk utbildning eller krav på utbildning för kommunens djurskyddsinspektörer.

Det finns fortfarande ett stort utrymme för att höja kunskapsnivån bland inspektörerna. Forskningsinsatser inom djurskyddsområdet har stor betydelse för utveckling och förbättring. Forskning om djurens naturliga beteende har lett till inredda burar samt förbättrad hantering vid transporter och slakterier. Detta bör utvecklas ytterligare. Vi vill framhålla behovet av adekvat utbildning för samtliga djurskyddsinspektörer. Det är också angeläget att vidareutbildning ges till samtliga aktörer inom djurskyddsområdet. Detta bör ges regeringen till känna.

5. Kvalitetssäkring av hästbranschen m.m., punkt 4 (fp)

av Lennart Fremling (fp) och Anita Brodén (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om kvalitetssäkring av hästbranschen. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ519 yrkande 9.

Ställningstagande

Antalet hästar har ökat markant och är nu uppe i ca 300 000. Svensk hästnäring omsätter totalt 20 miljarder kronor årligen, den skapar ständigt nya arbetstillfällen och ger stora skatteintäkter. Det är en positiv utveckling både för människan och för möjligheten att hålla landskapet öppet. Det är emellertid viktigt att en snabbt växande bransch hinner informera och utbilda hästägare och hästskötare samt kvalitetssäkra verksamheterna. Detta bör ges regeringen till känna.

6. Sexuellt utnyttjande av djur, punkt 5 (kd)

av Sven Gunnar Persson (kd).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i reservationen om sexuellt utnyttjande av djur. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ518 yrkande 17 och avslår motionerna 2005/06:MJ212, 2005/06:MJ217, 2005/06:MJ268, 2005/06:MJ320, 2005/06:MJ433 yrkande 1 och 2005/06:MJ566.

Ställningstagande

Enligt 16 kap. 13 § brottsbalken skall den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet, genom misshandel, överansträngning eller vanvård eller på annat sätt, otillbörligen utsätter djur för lidande dömas för djurplågeri. Innan lagen ändrades år 1944 var det handlingen som bedömdes, dvs. tide-lag var förbjudet. Nu är det i stället effekten, dvs. djurplågeriet, som är förbjuden. Jag anser att ett uttryckligt förbud mot tidelag bör återinföras. Det finns ingen situation då det kan betraktas som legitimt att en människa utnyttjar ett djur sexuellt. Den passivitet som djur ofta uppvisar vid övergrepp, och som uppfattas som att djuret går med på handlingen, är enligt etologer i stället en försvarsmekanism där djuret går in i ett tillstånd av apati för att fly verkligheten. Enligt Sveriges veterinärförbund leder sex mellan människa och djur många gånger till att djuret blir både fysiskt skadat och mentalt lidande.

I april 2005 presenterade Djurskyddsmyndigheten resultatet av en undersökning av förekomsten av sexuellt utnyttjande av djur i Sverige. Djurskyddsmyndigheten menar att djur regelmässigt befinner sig i en beroendeställning till människan och därför är särskilt skyddsvärda. Myndigheten menar vidare att bestämmelserna i nuvarande lagstiftning är otillräckliga. Regeringen bör lägga fram förslag om lagstiftning som explicit förbjuder sexuellt utnyttjande av djur. Detta bör ges regeringen till känna.

7. Sexuellt utnyttjande av djur, punkt 5 (c)

av Jan Andersson (c).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om sexuellt utnyttjande av djur. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ320 och avslår motionerna 2005/06:MJ212, 2005/06:MJ217, 2005/06:MJ268, 2005/06:MJ433 yrkande 1, 2005/06:MJ518 yrkande 17 och 2005/06:MJ566.

Ställningstagande

I dag är sexuellt umgänge med djur fullt tillåtet. Så länge du inte fysiskt skadar ett djur så har du – i dag – rätt att utnyttja det djuret sexuellt. Varken djurskyddslagen eller brottsbalken förbjuder övergrepp. Svenska veterinärer och andra personer som ser många djur via sina yrken vittnar om djur med skador som misstänks komma från sexuella övergrepp.

Ett djur kan de facto vare sig säga nej eller skydda sig mot sexuella övergrepp, inte heller ge sitt samtycke. Här handlar det om utnyttjande och exploatering. Självklart har vi som människor ett särskilt ansvar för att djuren behandlas väl. En moderniserad lagstiftning som rakt förbjuder tidelag bör skyndsamt läggas på riksdagens bord. Detta bör ges regeringen till känna.

8. Sexuellt utnyttjande av djur, punkt 5 (v, mp)

av Åsa Domeij (mp) och Sven-Erik Sjöstrand (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om sexuellt utnyttjande av djur. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ433 yrkande 1 och avslår motionerna 2005/06:MJ212, 2005/06:MJ217, 2005/06:MJ268, 2005/06:MJ320, 2005/06:MJ518 yrkande 17 och 2005/06:MJ566.

Ställningstagande

Vi vet att djur utsätts för sexuella övergrepp i dag. Rapporter om detta kommer till djurskyddsorganisationerna i allt större omfattning och veterinärernas samarbetsorganisation har reagerat. På Internet sprids i dag bilder där djur utnyttjas sexuellt och där det hävdas att bilderna är tagna i Sve-

rige. Enligt min mening är dessa signaler tillräckliga för att ett förbud skall vara motiverat. I den tidigare gällande 1944 års djurskyddslag fanns en paragraf med ett rakt förbud mot sexuellt utnyttjande av djur. Enligt min mening bör ett förbud mot sådant utnyttjande införas. Paragrafen bör även vara straffsanktionerad. Detta bör ges regeringen till känna.

9. Djur i pornografiska sammanhang, punkt 6 (v, mp)

av Åsa Domeij (mp) och Sven-Erik Sjöstrand (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 6 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om djur i pornografiska sammanhang. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ433 yrkande 2.

Ställningstagande

Vi anser att åtgärder bör vidtas då det gäller djurpornografiskt material, särskilt bildmaterial. Justitiekanslern har i en promemoria för ett antal år sedan dragit en parallell mellan barnpornografi och djurpornografi. Justitiekanslern pekar på att det i båda fallen handlar om individer som knappast kan anses ha givit sitt samtycke. I vissa sammanhang, bl.a. i konstitutionsutskottets betänkande 2002/03:17 Tryck- och yttrandefrihet, har det gjorts gällande att ett förbud mot framställning, förmedling och innehav av djurpornografiskt material skulle vara ett alltför stort ingrepp i yttrandefriheten. Mot bakgrund av de välmotiverade förbuden mot barnpornografi, djurs utsatta ställning och dagens förekomst av djurpornografiskt material har vi svårt att se det påstådda.

I flera andra europeiska länder finns lagar mot sexuellt utnyttjande av djur och mot djurpornografi. Också i våra nordiska grannländer förs en debatt om att förbjuda sexuellt utnyttjande av djur eller så existerar redan lagstiftning. I Finland kan spridning av djurporn ge upp till två års fängelse och i Norge kan samma brott enligt den norska strafflagen ge tre års fängelse. Detta bör ges regeringen till känna.

10. Pälsdjur, punkt 7 (m, fp, kd, c)

av Lennart Fremling (fp), Sven Gunnar Persson (kd), Jan Andersson (c), Bengt-Anders Johansson (m), Cecilia Widegren (m) och Anita Brodén (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 7 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om djurskyddskrav för uppfödning av pälsdjur. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2005/06:MJ518 yrkande 9, 2005/06:MJ524 yrkande 4 och 2005/06:MJ570 yrkande 4 och avslår motionerna 2005/06: MJ222, 2005/06: MJ235, 2005/06: MJ245, 2005/06: MJ280 yrkandena 1 och 2, 2005/06: MJ398, 2005/06: MJ474 yrkande 1, 2005/06: MJ508 och 2005/06: MJ570 yrkandena 1–3.

Ställningstagande

Svenska pälsdjursuppfödare lever under världens hårdaste djurskyddsregler. Att tvinga ut pälsdjurnäringen till länder där djuren har betydligt sämre villkor än i Sverige och på så vis också gå miste om en hel näring kan inte vara önskvärt vare sig ur ett djurskyddsperspektiv eller ur ett näringspolitiskt perspektiv. Därför bör regeringen avstå från att genomföra en avveckling av minknäringen och i stället invänta forskningens rön och näringens utveckling.

Utredningen Djurens välfärd och pälsdjurnäringen (SOU 2003:86) efterfrågade en vidare utredning om djurhållningens villkor. Detta stöddes också av näringen. Regeringen valde dock att ta ställning i frågan utan att invänta en sådan fördjupad studie. Att kunna investera kräver lönsamhet i företaget. Detta omöjliggörs nu med de än striktare reglerna och därmed tar regeringen också aktiv del i nedläggningen av svensk pälsdjurnäring.

Pälsdjursuppfödning är inte en isolerad svensk företeelse utan är starkt etablerad i Europa. Det är också en central del av den nordiska agrara verksamheten. Europarådet har också fastställt en särskild rekommendation för pälsdjursuppfödning som svenska farmare följer. Regelsystemet måste vara en gemensam europeisk angelägenhet så att alla pälsdjur har god omsorg, något som den svenska regeringen borde driva.

Detta bör ges regeringen till känna.

11. Kastrering av smågrisar, punkt 8 (v, mp)

av Åsa Domeij (mp) och Sven-Erik Sjöstrand (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om kastrering av smågrisar. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2005/06:MJ291 och 2005/06:MJ518 yrkande 6.

Ställningstagande

I Sverige kastreras ca 1,6 miljoner smågrisar varje år rutinmässigt utan bedövning. Fram till att de är sju dygn gamla är det i Sverige tillåtet att kastrera utan bedövning. Samma regel gäller även inom EU, även om flera länder i Europa exempelvis England, Irland, Spanien och Portugal, regelmässigt inte kastrerar grisar. I Norge har man däremot sedan två år tillbaka förbjudit kastrering av smågrisar utan bedövning. Man har också fattat beslut om att ett totalt förbud mot kastrering skall gälla fr.o.m. år 2009.

Det faktum att kastrering av smågris inte förekommer i alla länder, att bedövning före ingreppet är en etablerad teknik i Norge, att forskningen och avelsarbetet har kommit långt i att förebygga ornelukten samt att kastrering utan bedövning är förkastligt ur djurskyddssynpunkt är det nu dags för Sverige att förbjuda denna hantering.

Regeringen bör lägga fram förslag om ändring av djurskyddslagen så att kastrering utan bedövning blir förbjuden. Detta bör ges regeringen till känna.

12. Höns, punkt 9 (m, kd, c)

av Sven Gunnar Persson (kd), Jan Andersson (c), Bengt-Anders Johansson (m) och Cecilia Widegren (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 9 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om höns. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ410 och avslår motionerna 2005/06:MJ283, 2005/06:MJ483 och 2005/06:MJ554.

Ställningstagande

Genom riksdagens beslut angående förbud mot gamla hönsburar utan inredning har hela hönserinäringen tvingats att bygga om eller bygga nya anläggningar. Producentpriset för ägg ligger för närvarande under produk-

tionskostnaden. Den främsta orsaken är mycket låga priser beroende på överproduktion inom närliggande EU-länder och följande prispress på den svenska marknaden.

EU har beslutat att genomföra en liknande omställning år 2012. Starka påtryckningar förekommer att EU skall flytta fram denna övergång till 2017 eller 2022. En sådan framflyttning måste med kraft motarbetas.

Finska producenter har till stor del övertagit de gamla svenska hönsinredningarna utan ersättning bara de nedmonterats utan ersättning. Finska producenter får ett statligt bidrag som godkänts av EU om ca 2 kr per kg ägg för ägg från gamla burar. EU:s avsikt med detta bidrag var att Finland skulle kunna försörja sitt behov av ägg men inte att producera överskott för Sverige eller andra EU-länder.

Det svenska jordbruket och äggnäringen är högre beskattade och regleras hårdare än i konkurrentländerna, vilket påverkar näringens konkurrenskraft negativt. Svensk produktion kan inte klara sig mot produkter som får statligt stöd och kan produceras mycket billigare med gamla anläggningar och enligt andra regelverk. Svensk produktion måste ha samma konkurrensvillkor som andra länder inom EU. De finska subventionerna är godkända av EU enbart för den finska marknaden. Sverige bör försöka förhindra fortsatt finskt stöd till äggproduktionen eftersom det innebär att finska ägg dumpas i andra länder.

Regeringen bör återkomma med förslag som undanröjer de hinder som finns inom äggnäringen så att man säkerställer äggnäringens fortsatta framtid i Sverige. Detta bör ges regeringen till känna.

13. Slaktkycklingar, punkt 10 (v, mp)

av Åsa Domeij (mp) och Sven-Erik Sjöstrand (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 10 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om slaktkycklingar. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ416 yrkandena 1 och 2 samt avslår motion 2005/06:MJ482 yrkandena 1–4.

Ställningstagande

Dagens slaktkycklingar lever ett liv som från djurskyddssynpunkt är oacceptabelt. En slaktkyckling blir färdig för slakt efter 35 dagar och ca 2,5 kg foder. Under uppfödningen hålls kycklingarna på små ytor där ammoniak- och dammhalten är hög. I Sverige är högsta tillåtna beläggningsgrad

20 kg/kvadratmeter. Men om uppfödaren är med i näringens djuromsorgsprogram och uppnår vissa poäng för skötsel och djurhälsa får beläggningen ökas till 36 kg/kvadratmeter, vilket ökar risken för hälsoproblem.

Sverige har betraktats som ett föregångsland när det gäller djurhälsa och den 30 maj antog kommissionen ett förslag till EU-direktiv för slaktkycklingsuppfödning som anger 30 kg/kvadratmeter som standard och en högsta nivå på 38 kg om uppfödaren uppnår en viss standard.

EU-kommissionens expertkommitté tog fram en rapport år 2000 som slog fast att beläggningsgraden, dvs. antal djur per ytenhet, har stor inverkan på slaktkycklingarnas välfärd. I EU-rapporten poängteras att ledproblemmen som är smärtsamma för människor sannolikt också är smärtsamma för kycklingar. I en svensk studie från år 2003 var den genomsnittliga förekomsten av benfel hos slaktkycklingar vid 34 dagars ålder drygt 18 %. Nästan 34 % hade fotskador (hudinflammation på trampdynorna).

I Sverige är det fem stora slakterier som slaktar ungefär 90 % av kycklingarna. Den oerhörda hastigheten i hanteringen gör det nästan omöjligt att undvika svår stress och en hög skadefrekvens hos fåglarna. Livsmedelsverket som skall se till hygien vid Sveriges slakterier, har flera gånger rapporterat om skador som kycklingarna fått vid lastning, transport och hantering innan de slaktas. I Sveriges Veterinärtidning har både rapporter och debattinlägg handlat om hanteringen av slaktkycklingar då de skall slaktas.

Vi konstaterar att ekonomiska intressen har fått gå före djurskyddssynpunkter när det gäller kycklingindustrins hantering av fåglar. Regeringen bör tillsätta en särskild utredare för att göra en översyn av alla led i slaktkycklingproduktionen utifrån djurskyddslagen. Detta bör ges regeringen till känna.

14. Smittspridning vid smuggling av hundar m.m., punkt 12 (kd, c)

av Sven Gunnar Persson (kd) och Jan Andersson (c).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 12 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om smittspridning i samband med smuggling av hundar. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ201 och avslår motionerna 2005/06:MJ499 och 2005/06:MJ552.

Ställningstagande

Jordbruksverket ändrade i oktober 2004 reglerna för hur upptäckta smuggelhundar skall hanteras. I stället för som tidigare att resa tillbaka med hunden, alternativt avlivning eller fyra månaders karantän fick den som

försökt smugla in hunden s.k. hemkarantän. Efter starka reaktioner har Jordbruksverket enligt uppgift gått över till en ordning där varje enskilt fall bedöms för sig. Handlar det t.ex. om djur från ett land där det finns rabies tillämpas den hårda linjen, medan det kan bli fråga om hemisolering om omständigheterna bedöms som väsentligt mindre allvarliga.

Vad gäller parasiter är kravet på avmaskning ett undantag som Sverige har förhandlat sig till. Det undantaget får vi behålla fram till 2007. Sedan skall frågan prövas igen av EU. Det är viktigt att Sverige får behålla kravet på avmaskning.

Om dvärgbandmasken kommer in i Sverige med hundar som bärare väntas den komma att sprida sig. Den sprids genom ägg i hundars avföring som hamnar i naturen. När människor sedan äter svamp och bär kan ägg slinka med och kläckas och utvecklas till maskar som rentav kan leda till livshotande tillstånd. Dvärgbandmasken slår således mot människor. Det är angeläget att på alla sätt vidta åtgärder så att rabies och parasitsjukdomar som dvärgbandmask inte släpps in i Sverige.

Vårt gränsskydd är inte dimensionerat för att möta problemen med införsel av djur som kan bära på smitta och den i dag förekommande kriminellt bedrivna insmugglingen. Det bör vara ett samhällsansvar att med statligt stöd se till att det även fortsättningsvis finns professionell karantänsverksamhet i Sverige.

Vi anser att regeringen bör vidta åtgärder för att aktivt bekämpa hundsmuggling till Sverige. Detta bör ges regeringen till känna.

15. Åtgärder mot smuggling av hundar, punkt 13 (m, kd, c)

av Sven Gunnar Persson (kd), Jan Andersson (c), Bengt-Anders Johansson (m) och Cecilia Widegren (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 13 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om åtgärder mot smuggling av hundar. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ239 och avslår motion 2005/06:MJ466.

Ställningstagande

Tullverket rapporterar om alltfler fall där hundvalpar har smugglats in under svåra förhållanden. Smugglingen är oacceptabel ur flera aspekter, inte minst från djurskydds- och smittskyddssynpunkt.

Djurskyddsmyndigheten och Jordbruksverket har tillsammans med Sveriges Veterinärförbund agerat förtjänstfullt för att informera presumtiva valpköpare om att man inte skall köpa valpar som smugglats till Sverige.

Enligt vår uppfattning bör Sverige driva på inom EU för gemensamma åtgärder för att stoppa smugglingen av djur. Det krävs också fler nationella insatser, både vad gäller information till presumtiva valpköpare och för att tullen skall kunna stärka sina insatser. Detta bör ges regeringen till känna.

16. Åtgärder mot smuggling av hundar, punkt 13 (fp)

av Lennart Fremling (fp) och Anita Brodén (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 13 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om åtgärder mot smuggling av hundar. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ466 och avslår motion 2005/06:MJ239.

Ställningstagande

Från hösten 2004 har antalet insmugglade hundar som upptäckts i Sverige ökat kraftigt. Det handlar till stor del om organiserade ligor som för in hundar från Östeuropa ofta uppfödda i nästan industriella valpfabriker. Smugglingen ökar primärt smittorisken till djur och människor när det gäller de dödliga sjukdomarna dvärgbandmask och rabies. Det är inte bara risken för att rabiessmitta förs in i landet som är viktig att uppmärksamma utan också att det är fråga om djurplågeri. Små bräckliga valpar pressas ihop i resväskor, kläms i minimala kartonger eller trånga bilutrymmen. Hundarna säljs vanligen via Internet eller på parkeringsplatser. Det krävs information för att minska efterfrågan på dessa insmugglade hundar samt uppmuntran till hundköp endast från legala uppfödare.

Därför är det viktigt att hundsmugglingen kartläggs, allmänheten informeras samt att tull och polis utbildas för att kunna beivra denna kriminella tillika djurplågande verksamhet. Detta bör ges regeringen till känna.

17. Hundar och katter m.m., punkt 14 (fp)

av Lennart Fremling (fp) och Anita Brodén (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 14 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om hundar och katter. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2005/06:MJ372 yrkande 3 och 2005/06:MJ480 yrkande 1 och avslår motio-

nerna 2005/06:MJ209 yrkandena 1 och 2, 2005/06:MJ242, 2005/06:MJ357, 2005/06:MJ372 yrkandena 1 och 2, 2005/06:MJ461, 2005/06:MJ480 yrkande 2 och 2005/06:MJ518 yrkandena 18 och 19.

Ställningstagande

I lagen om tillsyn över hundar och katter finns reglerat vilket ansvar djurägarna har vid hållandet av dessa djurslag. Lagen bör stärkas så att samma krav ställs på kattägare som på hundägare när det gäller ansvar och tillsyn. Enligt 3 § första stycket och 36 § första stycket djurskyddslagen bör det vara brottsligt att överge en katt eller annat djur och det bör kunna betraktas som djurplågeri. Detta bör ges regeringen till känna.

18. Hundar och katter m.m., punkt 14 (kd)

av Sven Gunnar Persson (kd).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 14 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om hundar och katter. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ518 yrkande 19 och avslår motionerna 2005/06:MJ209 yrkandena 1 och 2, 2005/06:MJ242, 2005/06:MJ357, 2005/06:MJ372 yrkandena 1–3, 2005/06:MJ461, 2005/06:MJ480 yrkandena 1 och 2 samt 2005/06:MJ518 yrkande 18.

Ställningstagande

Enligt djurskyddsförordningen är det redan i dag förbjudet att avla fram kamphundar. Med kamphund avses här hund som har extremt stor kamplust, lätt blir retade och biter, bara med svårighet kan förmås avbryta ett angrepp och har en benägenhet att rikta sitt kampintresse mot människor eller andra hundar. Enligt polisen är förordningen emellertid verkningslös eftersom det är svårt att få exempelvis en pitbullterrier att uppfylla samtliga fyra kriterier som anges.

Utredningens förslag om ändring i djurskyddsförordningen är bra och bör genomföras. Jag anser att skärpta regler mot avel av kamphundar bör införas. Detta bör ges regeringen till känna.

19. Djur i nöjesbranschen, punkt 15 (mp)

av Åsa Domeij (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 15 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om djur i nöjesbranschen. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ468 yrkande 1 och avslår motionerna 2005/06:MJ248, 2005/06: MJ468 yrkande 2 och 2005/06:MJ563.

Ställningstagande

Jag vill framhålla de vilda djurens situation inom cirkusindustrin och anser att det bör gälla förbud mot att bruka exempelvis elefanter, sjölejon och reptiler. I dag är omsorgen om de vilda cirkusdjuren mycket knapphändert reglerad i djurskyddslagen. Dess två portalparagrafer, ”att djuren inte skall utsättas för onödigt lidande” (2 §) och ”att djuren skall kunna leva ett art-typiskt beteende” (4 §), tillgodoses inte inom dagens cirkusverksamhet. Själva grundidén med cirkus är att få djuren att göra saker de normalt inte gör i sitt fria beteende. Detta konstlade beteende kan i viss mån accepteras för domesticerade djur som sedan lång tid har sin zoologiska hemvist i vårt land, såsom hästar och hundar, men bör inte accepteras när det rör vilda djur. Detta bör ges regeringen till känna.

20. Exotiska djur, punkt 16 (fp, kd)

av Lennart Fremling (fp), Sven Gunnar Persson (kd) och Anita Brodén (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 16 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om exotiska djur. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06: MJ261 yrkandena 1 och 2 samt avslår motionerna 2005/06:MJ207, 2005/06: MJ215, 2005/06:MJ241, 2005/06:MJ261 yrkande 3, 2005/06:MJ515, 2005/06:MJ558 och 2005/06:MJ575.

Ställningstagande

Den som önskar ha en orm som husdjur söker i dag tillstånd från kommunen eller från sin hyresvärd för att få ha dessa djur. I vissa kommuner finns omfattande regleringar och krav för att förhindra olycksfall, men också av hänsyn till den oro och rädsla som många människor känner för denna typ av djur. I andra kommuner finns det inga regleringar alls. Vi

anser att reglerna för tillstånd och former för att hålla ormar och andra giftiga djur bör göras lika över hela landet. Oavsett var man bor bör man vara tvungen att söka tillstånd och uppnå uppställda kriterier för säker förvaring.

När det gäller import kan vem som helst i dag ta in tre reptiler från ett annat land utan att begära tillstånd. Detta gäller oavsett om djuret är giftigt eller inte. Den som önskar importera fler än tre reptiler samtidigt ansöker om att bli reptilimportör hos Jordbruksverket. Detta tillstånd kostar 500 kr och gäller i ett år. Under denna tid kan personen ta in obegränsat antal djur. För att få tillståndet ställs inga krav på att djuren skall vara ofarliga, inte heller att de kommer att hållas i en kommun där det är lagligt eller att förhållandena kommer att vara säkra. Tullverkets uppgift är enbart att kontrollera att de djur som införs är av den art som tillståndet anger och att djuret inte är utrotningshotat. För att få kontroll över vilka giftiga djur som finns i landet bör importregler om orm och andra giftiga djur skärpas. Detta bör ges regeringen till känna.

21. Exotiska djur, punkt 16 (mp)

av Åsa Domeij (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 16 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om exotiska djur. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06: MJ515 och avslår motionerna 2005/06: MJ207, 2005/06: MJ215, 2005/06: MJ241, 2005/06: MJ261 yrkandena 1–3, 2005/06: MJ558 och 2005/06: MJ575.

Ställningstagande

Att hålla exotiska djur som sällskapsdjur är mycket tvivelaktigt. Dessa djur kräver särskilda livsbetingelser. Det händer att ansvarslösa personer skaffat sig husdjur av mer exotisk karaktär som de sedan inte klarar av att hantera. Sedan Sverige blev medlem i EU har våra gränser öppnats på ett sätt som innebär att ett stort antal exotiska djur tas in i Sverige. När de vuxit sig stora så händer det ofta att de dumpas ute i naturen eller att man vänder sig till djurparkerna och ber att de ska ta hand om dem. Enligt min uppfattning bör handeln med exotiska djur kartläggas och en inventering bör göras av vilka exotiska arter som hålls i fångenskap i Sverige. Vidare bör åtgärder identifieras som kan leda till att djur inte dumpas på det sätt som sker i dag. Slutligen bör eventuellt ett totalt förbud beslutas mot att hålla exotiska djur som sällskapsdjur, alternativt ett förbud för vissa arter. Detta bör ges regeringen till känna.

22. Grytjakt, punkt 17 (v, mp)

av Åsa Domeij (mp) och Sven-Erik Sjöstrand (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 17 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om grytjakt. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2005/06: MJ330 yrkandena 1 och 2, 2005/06: MJ478 och 2005/06: MJ495 samt avslår motion 2005/06: MJ562.

Ställningstagande

I Sverige bedrivs grytjakt främst på grävling och räva. Jakten kan ifrågasättas av flera skäl. Grytjakten är en tuff jakt och det är inte ovanligt att även hunden får blesstyrer. Jakten går ut på att jakthundar skall lära sig att driva ut räva ur gryt eller markera var grävlingar gömmer sig. Denna form av jakt bör förbjudas. Det går utmärkt att jaga såväl grävling som räva ovan jord med gott resultat.

Nära förknippat med grytjakten är den testverksamhet, dvs. de s.k. grytanlagsproven, som anordnas i konstgjorda gryt och med grävlingar som hålls i fångenskap för ändamålet. Ofta hålls dessa djur på ett sätt som inte är förenligt med djurskyddslagen. Syftet med anlagsproven är att studera hur hunden agerar i närkontakt med grävlingen. I många fall tränas inte hundarna för jakt, utan för att man vill vara säker på att aveln inte eliminerat jaktlusten. Redan år 1999 påtalade Jordbruksverket till regeringen att man ansåg att såväl grytanlagsproven som grytjakten borde förbjudas. Även Sveriges Veterinärförbund har agerat i frågan, och framfört att grytanlagsproven är en verksamhet som inte lever upp till djurskyddslagens krav. Vi anser att även grytanlagsproven bör förbjudas. Detta bör ges regeringen till känna.

23. Veterinärväsendets organisation, punkt 18 (fp)

av Lennart Fremling (fp) och Anita Brodén (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 18 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om veterinärväsendet. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06: MJ519 yrkande 10 och avslår motionerna 2005/06: MJ220 och 2005/06: MJ518 yrkande 24.

Ställningstagande

Folkpartiet anser att konkurrenssituationen bör vara likvärdig mellan privatpraktiserande veterinärer och distriktsveterinärer. Den statliga organisationen bör inte konkurrera med den privata inom detta område. Vi anser vidare att distriktsveterinärsorganisationen bör effektiviseras. Utredningen av veterinärorganisationen och djursjukdomsdataregistret bör arbeta fram alternativa organisatoriska lösningar för den fältveterinära verksamheten och se över hur behovet av veterinärkompetens för myndighetsutövande uppgifter ser ut. Vidare bör en beredskap mot smittsamma djursjukdomar inom det veterinära området finnas i hela landet. Det innebär att även länsveterinärernas arbetsuppgifter bör ses över. Slutligen bör också tillsynen över veterinäryrkesutövning ses över för att se om den kan förbättras. Detta bör ges regeringen till känna.

24. Veterinärväsendets organisation, punkt 18 (kd)

av Sven Gunnar Persson (kd).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 18 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om veterinärväsendet. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ518 yrkande 24 och avslår motionerna 2005/06:MJ220 och 2005/06:MJ519 yrkande 10.

Ställningstagande

Organisationen av det svenska veterinärväsendet innebär att Jordbruksverket har dubbla roller. Dessa leder till jävsituationer och osund konkurrens. Konkurrenssituationen för privatpraktiserande veterinärer är ohållbar på grund av att Jordbruksverket genom distriktsveterinärorganisationen bedriver veterinärverksamhet och konkurrerar med privata veterinärer samtidigt som man utövar myndighetsansvaret över veterinärverksamheten. Dessutom subventioneras distriktsveterinärorganisationens verksamhet via skattsedeln och detta snedvrider konkurrensen till nackdel för privatpraktiserande veterinärer.

Kristdemokraterna har i tidigare motioner föreslagit att distriktsveterinärorganisationen avskaffas och att resurser för myndighetsutövning förs till länsveterinärorganisationen. På tillsynsenheterna bör kompetensen vara stor och veterinärerna bör vara förbjudna att ha egen praktik, åtminstone för djur som finns inom tillstånds- och tillsynspliktig verksamhet. Jag anser att vad som nu anförs bör vara utgångspunkt för en ny organisation av veterinärväsendet. Detta bör ges regeringen till känna.

25. Tävlingsveterinärer, punkt 19 (m, fp, kd, c)

av Lennart Fremling (fp), Sven Gunnar Persson (kd), Jan Andersson (c), Bengt-Anders Johansson (m), Cecilia Widegren (m) och Anita Brodén (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 19 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om tävlingsveterinärer. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ528 yrkandena 6 och 12.

Ställningstagande

Bestämmelsen i 33 § djurskyddsförordningen om att det vid offentlig tävling med djur skall finnas en veterinär som förordnats av Djurskyddsmyndigheten bör ändras så att systemet med förordnande av tävlingsveterinärer vid hästtävlingar blir enklare och mindre kostsamt för arrangörerna. Bestämmelsen tillämpas av Djurskyddsmyndigheten på ett sätt som vållar problem för vissa arrangörer av hästtävlingar. Systemet innebär att veterinären anställs för viss tid av Djurskyddsmyndigheten, och därmed blir veterinären automatiskt bunden av de veterinärtaxor som verket har beslutat om. Djurskyddsmyndigheten har på regeringens uppdrag sett över nuvarande bestämmelser i samband med tävlingar med djur och föreslår att veterinärerna skall vara tillsvidareanställda av myndigheten för att tjänstgöra vid behov. Konsekvenserna av detta blir dels att det blir svårt att anlita veterinärer med kompetens inom hästområdet, dels att klubbar och föreningar drabbas av stora kostnader som arrangörer av hästtävlingar m.m. Reglerna för tävlingsarrangörer bör förenklas på det sättet att kravet på anställning hos Djurskyddsmyndigheten avskaffas.

Det är angeläget att konkurrensneutralitet råder mellan olika ban- och tävlingsveterinärer. Därför skall veterinärvården av hästar vid tävling inte ensidigt delegeras till distriktsveterinärorganisationen. Detta bör ges regeringen till känna.

26. Djurhälsoregister m.m., punkt 20 (fp, kd)

av Lennart Fremling (fp), Sven Gunnar Persson (kd) och Anita Brodén (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 20 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om djurhälsoregister. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2005/06:So12 yrkande 4 och 2005/06:MJ519 yrkande 12 och avslår motion 2005/06:MJ362.

Ställningstagande

En djursjukdatabas är ett hjälpmedel i förebyggande djurhälsovård och livsmedelskontroll. Man kan med hjälp av databasen följa sjukdomsutvecklingen och läkemedelsförskrivningar, vilket är angeläget särskilt när det gäller utvecklingen av antibiotikaresistens. En utredare har haft uppgiften att undersöka och redovisa hur djursjukdataregistret fungerar i dag. Vi anser att regeringen skyndsamt bör genomföra de åtgärder som föreslagits och som krävs för att få ett väl fungerande djursjukdataregister.

Detta bör ges regeringen till känna.

Särskilda yttranden

1. Kastrering av smågrisar, punkt 8 (fp)

Lennart Fremling (fp) och Anita Brodén (fp) anför:

I Folkpartiets motion 2005/06:MJ291 lyfts problematiken kring kastrering av grisar fram. I Sverige kastreras årligen 1,6 miljoner grisar utan bedövning. Det är inte tillfredsställande att man ännu inte kommit fram till någon tillfredsställande lösning på detta problem.

Folkpartiet noterar att Djurskyddsmyndigheten fått i uppdrag att medverka till att utveckla teknik och system för att ”göra kastrering av smågrisar utan föregående bedövning överflödig”. Vi anser att det är ytterst angeläget att en lösning snarast kommer till stånd för att både minska lidandet för smågrisarna och underlätta hanteringen för djurägarna.

2. Hundar och katter m.m., punkt 14 (fp)

Lennart Fremling (fp) och Anita Brodén (fp) anför:

I Folkpartiets motion 2005/06:MJ372 tas problematiken kring hemlösa katter upp. År 1943 infördes den lag som i dag reglerar svenska katters liv, en lag som behöver ses över och skärpas. Det finns ca 1 200 000 katter i hushåll i Sverige i dag enligt en rapport från Djurskyddsmyndigheten. Undersökningen visar också att omkring 22 % av katterna är märkta.

Folkpartiet anser att det är nödvändigt att kommuner med hemlösa katter skärper sina krav på märkning och registrering av dessa katter. Arbetet med att stärka ägaransvaret för katter bör påskyndas. Det är angeläget att krav ställs på kattägare vad gäller ansvar och tillsyn.

3. Grytjakt, punkt 17 (fp)

Lennart Fremling (fp) och Anita Brodén (fp) anför:

I Folkpartiets motion 2005/06:MJ478 tas problematiken kring grytjakt upp. Statens veterinärmedicinska anstalt skriver med anledning av en remiss om användning av levande grävling vid grytanlagsprov att det inte är förenligt med djurskyddslagen. Samma problematik gäller grytjakt. Det är givetvis inte acceptabelt att vi har verksamheter som inte lever upp till djurskyddslagens krav. Det är angeläget att en ordentlig översyn görs samt att man väger in om endast dispens för träning av hundar för eftersök kan ges.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motion väckt med anledning av prop. 2005/06:50

2005/06:So12 av Erik Ullenhag m.fl. (fp):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om snabba åtgärder för att få till stånd ett fungerande djurhälsoregister.

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2005

2005/06:MJ201 av Kenneth Johansson och Annika Carlsson (båda c):

Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag för bekämpning av hundsmuggling till Sverige.

2005/06:MJ207 av Rolf Gunnarsson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om förbud av import av giftormar.

2005/06:MJ209 av Tobias Billström (m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att ändra förordningen om djurskydd på sådant sätt att begreppet hetsning införs i denna.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att ändra förordningen om djurskydd på sådant sätt att personer vilka dömts för att ha plågat djur genom att hetsa dem mot människor eller föremål permanent mister rätten att inneha individer av den aktuella djurtypen.

2005/06:MJ212 av Marietta de Pourbaix-Lundin (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om ett rakt förbud mot sexuella övergrepp på djur.

2005/06:MJ215 av Anne-Marie Ekström m.fl. (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regler för att inneha orm ses över.

2005/06:MJ217 av Solveig Hellquist m.fl. (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att förbjuda tidelag.

2005/06: MJ220 av Hans Backman (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att se över konkurrenssituationen på marknaden för veterinärvård av små husdjur.

2005/06: MJ222 av Cecilia Widegren m.fl. (m, fp, kd, c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en fortsatt svensk pålsdjursnäring.

2005/06: MJ235 av Lars-Ivar Ericson och Staffan Danielsson (båda c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att utveckla minknäringen.

2005/06: MJ239 av Marietta de Pourbaix-Lundin (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om insatser för att stoppa insmugglingen av hundar.

2005/06: MJ241 av Marietta de Pourbaix-Lundin (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om exotiska sällskapsdjur.

2005/06: MJ242 av Marietta de Pourbaix-Lundin (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av att höja kattens status i samhället.

2005/06: MJ244 av Marietta de Pourbaix-Lundin (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om vikten av den regionala djurskyddstillsynen.

2005/06: MJ245 av Marietta de Pourbaix-Lundin (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av detaljregler för hållning av chinchillor för pålsändamål.

2005/06: MJ248 av Marietta de Pourbaix-Lundin (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om elefanter och sjölejon på cirkus.

2005/06: MJ261 av Karin Granbom (fp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om behovet av att skapa nationella regler gällande hållande av ormar och giftiga djur.

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om behovet av att skärpa regler för import av ormar och giftiga djur.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om behovet av en nationell lista över synnerligen giftiga och farliga djur och därmed förbud mot att de handhas av privatpersoner och hålls som husdjur.

2005/06: MJ268 av Hans Hoff och Gunilla Carlsson i Hisings Backa (båda s):

Riksdagen begär att regeringen lägga fram förslag till lagstiftning om kriminalisering av sexuella övergrepp mot djur.

2005/06: MJ280 av Jeppe Johnsson och Bertil Kjellberg (båda m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att avvakta pågående forskning om minkens beteendebestånd innan förslag om skärpningar av gällande lagstiftning läggs fram.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om ett utökat forskningssamarbete med Danmark då det gäller forskningen om minkens beteende.

2005/06: MJ283 av Birgitta Carlsson och Lars-Ivar Ericson (båda c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att förbjuda försäljning av ägg som producerats i burar som är förbjudna i Sverige.

2005/06: MJ291 av Heli Berg m.fl. (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att förbjuda kastrering av smågrisar utan bedövning.

2005/06: MJ320 av Kerstin Lundgren (c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att återkomma med förslag till ändring av djurskyddslagen så att tidelag förbjuds.

2005/06: MJ330 av Åsa Domeij (mp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att förbjuda grytjakt.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att förbjuda grytanlagsproven.

2005/06: MJ357 av Britt-Marie Lindkvist och Hillevi Larsson (båda s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om åtgärder mot kamphundar.

2005/06: MJ362 av Cecilia Widegren (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att införa en certifiering av hovslagare.

2005/06: MJ372 av Solveig Hellquist m.fl. (fp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om kattägarens skyldighet att märka och kastrera sina katter.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om kattägares ansvar för tillsyn av sina djur.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att det skall betraktas som brott och i vissa fall djurplågeri att överge sina djur.

2005/06: MJ387 av Martin Andreasson (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om möjligheten till religiös slakt i Sverige.

2005/06: MJ398 av Carl-Erik Skårman (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att låta utreda och utarbeta förslag till förändringar i djurskyddslagen som med utgångspunkt från djurskyddsperspektivet och inte endast som skadegörelse gör det straffbart att släppa ut djur ur djurhållningsanläggning när risk finns för att djuren utsätts för oacceptabel skada eller onödigt lidande.

2005/06: MJ410 av Birgitta Carlsson m.fl. (c, m, fp, kd):

Riksdagen begär att regeringen återkommer med förslag som undanröjer de hinder som finns inom äggnäringen så att man säkerställer äggnäringens fortsatta framtid i Sverige.

2005/06: MJ416 av Sven-Erik Sjöstrand m.fl. (v):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Djurskyddsmyndigheten måste införa tvingande regler och förbättrad tillsyn när det gäller kycklingarnas behov av mörkerperioder.

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen skall tillsätta en särskild utredare för att göra en översyn av alla led i slaktcycklingsproduktionen utifrån djurskyddslagen.

2005/06: MJ433 av Ulf Holm och Gustav Fridolin (båda mp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om uttryckligt skydd i lagen för djur mot att utnyttjas sexuellt.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om skydd för djur mot att utnyttjas i pornografiska sammanhang.

2005/06: MJ441 av Catharina Elmsäter-Svärd m.fl. (m):

5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att nya konkurrenspåverkande krav inom djurhållning och miljöskydd skall drivas på gemenskapsnivå i EU.

2005/06: MJ448 av Åsa Domeij m.fl. (mp, -):

16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att de djurprodukter som importeras till Sverige skall komma från djur som levt på gårdar med samma djurskyddsstandard som svensk produktion har.

2005/06: MJ461 av Mikael Oscarsson (kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att införa importstopp av hundar av kamphundsraser.

2005/06: MJ466 av Birgitta Ohlsson m.fl. (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att kartlägga fenomenet, uppmärksamma allmänheten, utbilda tull och polis för att ytterligare kunna beivra den omfattande hundsmugglingen.

2005/06: MJ468 av Birgitta Ohlsson (fp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om förbud mot vilda och exotiska djur på cirkus.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om strängare regler vad gäller djurskydd för övriga domesticerade djur i cirkusverksamhet.

2005/06: MJ474 av Birgitta Ohlsson (fp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att förbjuda pälsdjursuppfödning vad gäller minkar eller andra djur som kan hållas för pälsproduktion.

2005/06: MJ478 av Birgitta Ohlsson (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att förbjuda grytjakt.

2005/06: MJ480 av Birgitta Ohlsson m.fl. (fp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att kunna kräva ökat ägaransvar med möjlighet till sanktioner mot ägare av sällskapsdjur som missköter sig.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en allmän översyn av tillsynslagen vad gäller sällskapsdjur.

2005/06: MJ482 av Birgitta Ohlsson (fp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att en utredning bör tillsättas för att främja mindre industriell slakt av fjäderfän.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om regeringen ser över transport och uppfödning av slaktkycklingar i förhållande till djurskyddslagen.
3. Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag till ändring i 2 och 12 §§ djurskyddslagen i enlighet med vad som anförs i motionen.
4. Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag till ändring i 4 § djurskyddslagen i enlighet med vad som anförs i motionen.

2005/06: MJ483 av Birgitta Ohlsson (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att burhållning av honor för äggproduktion skall förbjudas.

2005/06: MJ495 av Sven-Erik Sjöstrand (v):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om ett förbud på grytjakt och grytprov.

2005/06: MJ499 av Catharina Bråkenhielm (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om ett nytt regelverk för införsel av hundar.

2005/06: MJ508 av Jan Björkman m.fl. (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om pälsdjursnäringen.

2005/06: MJ509 av Joe Frans (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att en undantagsparagraf om religiös slakt i enlighet med EU-direktivet och Europakonventionen på sikt bör infogas i djurskyddslagen.

2005/06: MJ515 av Leif Björnlod (mp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om handhavande och import av exotiska djur.

2005/06: MJ518 av Sven Gunnar Persson m.fl. (kd):

6. Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag om ändring av djurskyddslagen så att kastrering av djur utan bedövning blir förbjuden.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen bör avstå från att genomföra en avveckling av minknäringen och i stället invänta forskningens rön och näringens utvecklingsarbete.
17. Riksdagen begär att regeringen återkommer med förslag till ändring av brottsbalken så att sexuellt utnyttjande av djur förbjuds.
18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att polisen snabbt skall kunna ingripa och omhänderta hundar vid misstanke om att en hundägare använder en hund i hotsyfte eller missköter den.
19. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om skärpta regler mot avel av kamphundar.
22. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att inspektioner som inte föranleds av anmärkningar bör vara avgiftsfria.
23. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att avgifterna för de förnyade inspektionerna bör fastställas på central nivå och ej skall överstiga kommunernas självkostnader för desamma.
24. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en ny organisation av veterinärväsendet.

2005/06: MJ519 av Anita Brodén m.fl. (fp):

9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om kvalitetssäkring av hästbranschen.

10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av en allsidig spegling av veterinärorganisationen.
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av adekvat utbildning för samtliga djurskyddsinspektörer.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att det nu är av stor vikt att regeringen skyndsamt genomför de åtgärder som krävs för att få ett väl fungerande djursjukdataregister.

2005/06: MJ524 av Cristina Husmark Pehrsson m.fl. (m):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om villkoren för pälsdjursnäringen.

2005/06: MJ528 av Sven Gunnar Persson m.fl. (kd):

6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen bör ändra 33 § djurskyddsförordningen så att systemet med förordnande av tävlingsveterinärer vid hästtävlingar blir enklare och mindre kostsamt för arrangörerna.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att veterinärvården av hästar vid tävling ej ensidigt bör delegeras till distriktsveterinärorganisationen.

2005/06: MJ534 av Ulf Holm och Gustav Fridolin (båda mp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att skyndsamt införa ett svenskt importförbud mot hund- och kattsinn.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Sverige skall driva frågan om ett totalt importförbud i hela EU av hund- och kattsinn.

2005/06: MJ552 av Inger Lundberg (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om åtgärder för att förhindra att dvärgbandmasken får fäste i Sverige.

2005/06: MJ554 av Kjell Nordström (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av ett stopp för prisdumpning av finska ägg på den svenska marknaden.

2005/06: MJ558 av Kerstin Kristiansson Karlstedt och Göran Norlander (båda s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om regler för giftiga ormar i hemmet.

2005/06:MJ562 av Jan Emanuel Johansson (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om grytjakt och grytanlagsprov.

2005/06:MJ563 av Jan Emanuel Johansson (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om djur inom nöjesindustrin.

2005/06:MJ566 av Jan Emanuel Johansson och Louise Malmström (båda s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om sexuella övergrepp på djur.

2005/06:MJ570 av Johnny Gylling (kd):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att ge pälsdjursnäringen stabila näringsvillkor.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om pälsdjursuppfödningens betydelse för landsbygden.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om vikten av att regelsystemen för djurhållning utformas i överensstämmelse med etiska principer och vetenskaplig forskning.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om gemensamt europeiskt regelverk.

2005/06:MJ575 av Sinikka Bohlin (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att förbjuda giftiga ormar och andra giftiga kräldjur i flerbostadshus